

1. februar 2016

Samlenotat vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 12. februar
2016

1) Tiltag mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet - <i>Præsentation fra formandskabet</i> KOM(2016) 23/2, KOM(2016) 24, KOM(2016) 25, C(2016) 271 Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Skatteministeriet	2
2) Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunionen) mv. - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	14
3) Bekæmpelse af terrorfinansiering - <i>Rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet og Erhvervs- og Vækstministeriet	17
4) Forberedelse af G20-møde den 25.-27. februar 2016 - <i>Godkendelse af fælles EU-boldning</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	23
5) Rådets henstilling om decharge til Kommissionen for budgetimplementeringen i 2014 - <i>Rådsbenstilling</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	26
6) Retningslinjer for EU-budgettet i 2017 - <i>Rådskonklusioner</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	42
7) Arbejdet i højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter - <i>Status</i> KOM-dokument foreligger ikke Materialet er udarbejdet af Finansministeriet	45

Dagsordenspunkt 1: Præsentation af tiltag mod skatteundgåelse

KOM(2016)23/2, KOM(2016)24, KOM(2016)25, C(2016)271

1. Resume

Kommissionen har den 28. januar 2016 fremlagt en pakke med tiltag mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet. Pakken består af to direktivforslag, en meddelelse om en ekstern strategi for effektiv selskabsbeskatning i forhold til tredjelande samt en henstilling vedrørende indholdet af de enkelte EU-landes dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det ene direktivforslag ("Skatteundgåelsesdirektivet") omhandler tiltag mod skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning vedrørende selskabsskat (bl.a. udsprunget af OECD's anbefalinger på området). Det andet er et forslag til ændring af direktivet om administrativt samarbejde (DAC4), som indfører krav om automatisk og obligatorisk udveksling af land-for-land-rapporter for store multinationale koncerner. Der er tale om en samlet pakke af tiltag, som skal bidrage til at sikre effektiv selskabsbeskatning (at skatten betales der, hvor værdierne er skabt) og større gennemsigtighed om skattebetalinger.

2. Baggrund

I regi af OECD og G20 har der gennem de senere år været stor fokus på selskabsskatteområdet, særligt bekæmpelse af skatteundgåelse og imødegåelse af aggressiv skatteplanlægning vedr. selskabsskat (såkaldt "Base Erosion and Profit Shifting" – BEPS). BEPS-projektet i OECD og G20 blev afsluttet i november 2015 med en række anbefalinger.

EU-Kommissionen har ligeledes stor fokus på generelt at sikre mere fair og effektiv selskabsbeskatning og fremlagde i juni 2015 en handlingsplan. De aktuelle forslag er et led heri. ECOFIN vedtog den 8. december 2015 rådskonklusioner, der bakker op om, at gennemførelsen i EU af OECD's BEPS-anbefalinger fortrinsvis bør ske i form af EU-direktiver.

3. Formål og indhold

Kommissionen har den 28. januar 2016 fremlagt en pakke med tiltag mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet (en såkaldt "Anti Tax Avoidance"-pakke). I pakken indgår forslag til 1) et direktiv, der implementerer OECD's BEPS-anbefalinger ("Skatteundgåelsesdirektivet"), 2) et forslag til ændring af direktivet om administrativt samarbejde, 3) en meddelelse om en ekstern strategi for effektiv selskabsbeskatning i forhold til tredjelande samt 4) en henstilling om EU-landenes implementering af visse tiltag til imødegåelse af misbrug af dobbeltbeskatningsoverenskomster på selskabsskatteområdet.

1) Skatteundgåelsesdirektivet

Direktivforslaget indeholder regler til imødegåelse af selskabsskatteundgåelse. Der er tale om et minimumsdirektiv. Det enkelte EU-land vil således have mulighed for at tilpasse reglerne og have mere restriktive regler.

Direktivforslaget indeholder en række af elementerne fra OECD's projekt om selskabsbeskatning. Kommissionen lægger vægt på, at skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning har negativ effekt på EU's indre marked gennem en forvridding af konkurrencen mellem selskaber, og at en ukoordineret og uens implementering af OECD's konklusioner kan skabe nye smuthuller, som selskaberne vil kunne udnytte i forsøg på at undgå selskabsbeskatning.

Direktivforslaget indeholder seks regler, der ifølge Kommissionen skal imødekomme de mest udbredte former for selskabsskatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning.

Der foreslås *regler for beskatning af udenlandske datterselskaber*, såkaldte CFC-regler (Controlled Foreign Company). Reglerne skal imødegå, at koncernforbundne selskaber kan undgå selskabsbeskatning. Koncernforbundne selskaber kan undgå selskabsbeskatning ved at flytte indkomstskabende aktiver (fx finansielle eller immaterielle aktiver) og dermed overskud fra (et højt beskattet) moderselskab til et lavere beskattet udenlandsk datterselskab. Det vil fortsat være muligt for moderselskabet at flytte sit overskud, men CFC-reglerne betyder, at moderselskaber vil blive beskattet af indkomsten i de udenlandske datterselskaber, *jf. bilagsfigur 1*. Hvis datterselskabet er hjemmehørende i et andet EU-/EØS-land skal reglerne dog alene gælde i omgængelsituationer. Det vil sige i situationer, der ikke kan begrundes af såkaldt velbegrundede kommercielle årsager.

Der indgår således *en regel om begrænsning af koncerners rentefradrag*, der skal hindre, at koncerner placerer renteudgifter i lande med høj selskabsbeskatning, mens egenkapitalen placeres i lavt beskattede lande. Reglen skal imødegå situationer, hvor en koncern kan trække uforholdsmæssigt store renteudgifter fra i skat. Det kan for eksempel være tilfældet, hvis et moderselskab etablerer et datterselskab (uden for EU), og placerer egenkapital i datterselskabet, hvorefter at datterselskabet yder et lån (med høje renter) til moderselskabet i EU, *jf. bilagsfigur 2*. Det kan for eksempel også være tilfældet, hvis en koncerns eksterne gæld placeres i selskaber i EU-lande, mens egenkapitalen placeres uden for EU (med en lavere beskatning af afkastet). Det foreslås derfor, at koncerner som udgangspunkt ikke kan fradrage nettofinansieringsudgifter (herunder renteudgifter) der overstiger 30 pct. af den skattepligtige indkomst før fradrag for skatter, finansieringsudgifter, afskrivninger og nedskrivninger. Uanset bestemmelsen vil koncerner dog altid kunne fradrage nettofinansieringsudgifter på 1 mio. EUR.

Der indføres også en regel, som skal håndtere såkaldte *hybride mismatches*. Det vil sige en regel rettet mod de situationer, hvor to EU-lande anvender en forskellig skattemæssig vurdering (skatteretlig kvalifikation) på selskabsskatteområdet. Det kan både være forskellig skattemæssig vurdering af selskabsenheder og af finansielle instrumenter. Når to lande opererer med forskellige skattemæssige vurderinger af fx selskabsenheder opstår der en risiko for, at ingen af landene opkræver skat (dobbelt ikke-beskatning) eller at selskabet fx opnår fradrag for renteudgifter i begge lande (dobbelt fradrag), mens renteindtægten kun medregnes en gang.

Et eksempel er forskellige skattemæssige vurderinger af en betaling mellem et moder- og et datterselskab, hvor ét land karakteriserer indkomst som ”udbytte”, men som et andet land opfatter som en ”rente”. Den situation kan forekomme, hvis et moderselskab indskyder kapital i et datterselskab. Overførslen i moderselskabets hjemland anses for at være et indskud af egenkapital i datterselskabet. Det betyder, at datterselskabet betaler retur til moderselskabet betragtes som et udbytte, der ikke betales skat af. Hvorimod datterselskabets hjemland anser kapitalindskuddet som et lån. Det betyder, at datterselskabets betalinger til moderselskabet betragtes som renteudgifter, der er fradragsberettiget, *jf. bilagsfigur 3*.

Forslaget indeholder tillige en såkaldt ”*Switch-over klausul*”, som indebærer, at EU-landene skal ændre reglerne, hvis selskaberne har skattefrihed på indkomst skabt i tredjelande. Forslaget skal imødegå, at ubeskattet eller lavt beskattet indkomst fra tredjelande kommer ind i EU og cirkulerer mellem EU-landene. De nuværende regler betyder, at der i mange EU-lande gives skattefrihed til selskaber for udbytte og aktieavancer fra aktiebesiddelser i tredjelande samt skattefrihed for indkomst fra selskabernes faste driftssteder (filialer mv.) i tredjelande. Med forslaget til *switch-over klausulen* vil indkomsten genereret i tredjelande blive skattepligtig indkomst ved indførelsen i EU, og der vil blive pålagt skat efter reglerne i det pågældende EU-land. Dog vil der kunne modregnes den skat, der evt. er betalt i tredjelandet, *jf. bilagsfigur 4*. Klausulen vil dog alene finde anvendelse, hvis den udenlandske selskabsskattesats er mindre end 40 pct. af det pågældende EU-lands skattesats for indkomsten.

Der indgår yderligere en *generel omgåelsesklausul* til at undgå misbrug. Dette indebærer, at der skal ses bort fra arrangementer, der er indgået med det hovedformål at opnå en skattefordel og således ikke er tilrettelagt af såkaldt velbegrundede kommercielle årsager. Omgåelsesklausulen skal imødegå misbrug, der ikke er omfattet af de specifikke værneregler, der er indsat i direktivforslaget eller i øvrigt fremgår af national ret. Klausulen svarer i store træk til den omgåelsesklausul, der blev indført ved en ændring af moder-/datterselskabsdirektivet i januar 2015.

I tillæg til ovenstående elementer fra OECD’s BEPS-anbefalinger indeholder direktivforslaget også en *regel om exitbeskatning af aktiver*. Reglen skal imødegå situationer, hvor indkomstskabende aktiver flyttes ud af et EU-land uden beskatning. Reglen sikrer et EU-land beskatningsret, når selskaber laver en intern overførsel af aktiver til en filial i udlandet (eller hvis selskabet bliver hjemmehørende i udlandet). Reglen medfører konkret, at aktivet beskattes i forhold til handelsværdien på overførelstidspunktet. Det skal forhindre, at aktiver med urealiserede skattepligtige avancer kan overføres til udlandet uden beskatning, *jf. bilagsfigur 5*. Ved overførsler til andre EU/EØS-lande opgøres skatten ved overførslen, men der kan gives henstand, således at skattebetalingen afdrages i rater over 5 år.

2) Forslag om ændring af direktivet om administrativt samarbejde (DAC4)

Forslaget ændrer direktivet om administrativt samarbejde (DAC4), og indfører en regel om, at større multinationale koncerner skal udarbejde en rapport til skatte-

myndigheden i det EU-land, hvor koncernens ultimative modelselskab er hjemmehørende. Reglen vil gælde for multinationale koncerner med en konsolideret årlig omsætning på 750 mio. EUR (ca. 5,6 mia. kr.) eller derover. Der vil stilles krav om, at koncernen udarbejder en "land-for-land-rapport", hvoraf bl.a. omsætningen, overskuddet, skattebetalingen, antallet af medarbejdere og værdien af materielle aktiver pr. land vil fremgå. Koncernen pålægges at indsamle disse oplysninger fra alle dens datterselskaber og faste driftssteder. Derudover vil der stilles krav om en obligatorisk, automatisk udveksling af oplysningerne mellem skattemyndighederne i EU-landene. Det nuværende direktiv indeholder ikke regler om land-for-land-rapportering.

Land-for-land-rapportering er en international standard udarbejdet i OECD, som blev anbefalet som en minimumsstandard i forbindelse med BEPS-projektet.

3) Meddelelse om en ekstern strategi for effektiv beskatning i forhold til tredjelande

Kommissionens pakke indeholder også en meddelelse, der præsenterer tiltag for en mere koordineret EU-tilgang til tredjelande på skatteområdet. I meddelelsen opdateres de nuværende kriterierne for good governance vedr. åbenhed og fair skattekonkurrence af 6. december 2012.

Tredjelande opfordres således til at følge de seneste anbefalinger fra G20 og OECD vedr. fair skattekonkurrence. De nuværende kriterier for good governance vedr. fair skattekonkurrence bygger på kriterierne for EU's såkaldte adfærdskodeksgruppe for skadelige skattekonkurrence, som er fra december 1997.

Kommissionen opfordrer desuden tredjelande til samme grad af åbenhed, som der ligger op til mellem EU-landene. Kriterierne opdateres bl.a. som følge af udviklingen vedrørende åbenhed på skatteområdet, hvor der i regi af OECD's BEPS-projekt er opnået enighed om automatisk udveksling af land-til-land-rapporter mv.

I strategien beskrives også, hvordan EU bedre kan fremme de internationale standarder for good governance på skatteområdet globalt og yderligere hjælpe udviklingslande med at følge disse standarder.

Meddelelsen indeholder også detaljer for en ny proces i EU med at vurdere og liste tredjelande i forhold til overholdelsen af de internationale standarder. Det foreslås, at igangsætte et arbejde med en fælles EU-liste for ikke-samarbejdende tredjelande. Listen skal udarbejdes ud fra ens kriterier, og således erstatte de forskellige lister, der eksisterer i flere medlemsstater. Danmark har ikke en tilsvarende liste.

4) Henstilling om indholdet af EU-landenes dobbeltbeskatningsoverenskomster

Kommissionens henstilling vedrører tiltag, der skal modvirke misbrug af EU-landenes aftaler om ikke at dobbeltbeskatte (de såkaldte dobbeltbeskatningsoverenskomster). Der er tale om to tiltag, der begge anbefales af OECD.

Henstillingen indeholder for det først en opfordring til, at EU-landene efterlever BEPS-minimumstandarden om en omgåelsesklause i fremtidige dobbeltbeskatningsoverenskomster og i forbindelse med justering af de eksisterende overenskomster. BEPS-minimumsstandarden tilsiger, at der medtages en omgåelsesklause, der er baseret på den såkaldte ”principal purpose test”. Det betyder, at der fx skal ses bort fra transaktioner, der er indgået med det hovedformål at opnå en skattefordel. Omgåelsesklausulen er et nyt element i OECD’s modeloverenskomst, der danner grundlag for hovedparten af de overenskomster, der indgås af EU-lande.

Henstillingen indeholder for det andet en opfordring til, at EU-landene i deres fremtidige og i forbindelse med justering af de eksisterende dobbeltbeskatningsoverenskomster medtager OECD’s opdaterede definition af et fast driftssted. Et fast driftssted er en filial m.v. af et udenlandsk selskab, som kan beskattes i det land, hvor filialen er placeret. Der er tale om en opdatering, som har til formål at imødegå en kunstig omgåelse af reglerne vedrørende faste driftssteder. En omgåelse af reglerne vil kunne betyde, at selskabet kan undgå selskabsbeskatning, der hvor det faste driftssted er (kildelandet). Det kan fx være en omgåelse ved at opdele tilstedeværelsen i kildelandet således, at forskellige koncernselskaber har begrænsede aktiviteter i kildelandet, der ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at udgøre et fast driftssted. Med opdateringen vil denne form for omgåelse ikke være mulig.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om den fremlagte pakke med tiltag rettet mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet, men vil i overensstemmelse med proceduren i TEUF artikel 115 skulle høres om de to direktivforslag, der indgår i pakken. EU-Parlamentet har tidligere opfordret Kommissionen og medlemslandene til effektivt at bekæmpe skatteundgåelse på selskabsskatteområdet.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens opfattelse, at de to direktivet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Kommissionen peger bl.a. på, at målene for ”Skatteundgåelsesdirektivet” ikke kan opnås af EU-landene ved, at hvert enkelt land tager selvstændige initiativer. Kommissionen peger desuden på, at forslaget om ændring af direktivet om administrativt samarbejde (DAC4) er nødvendig for at sikre, at alle EU-lande vil modtage land-for-land-rapporterne. Der er ikke foretaget en vurdering af nærhedsprincippet på nuværende tidspunkt. Den vil blive foretaget i forbindelse med grund- og nærhedsnotatet for hvert af de to direktivforslag.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Den fremlagte pakke med tiltag rettet mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet har ikke i sig selv betydning for gældende dansk ret. Konsekvenserne for gældende dansk ret af de to direktivforslag vil blive vurderet med grund- og nærhedsnotater.

Det kan dog nævnes, at Danmark allerede har værnsregler vedrørende de elemen-

ter, der indgår i forslag til ”Skatteundgåelsesdirektivet”. Danmark har i en række tilfælde værnsregler, der mindst svarer til de forslåede regler. I enkelte af tilfældene kan det dog være nødvendigt at justere de danske værnsregler, hvis Rådet skulle vedtage direktivet i sin nuværende udgave.

Derudover kan det nævnes, at Danmark allerede har implementeret OECD-standarden for land-til-land-rapporter med lov nr. 1884 af 29. december 2015 og har den 27. januar 2016 undertegnet en multilateral OECD-aftale om udveksling af land-for-land-rapporter. Dette medfører, at danske koncerner (ultimative moderselskaber) med konsolideret årlig omsætning på 5,6 mia. kr. (svarende til 750 mio. EUR) eller derover allerede er forpligtet til at udarbejde land-for-land-rapporter.

For så vidt angår henstillingen vedrørende indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomster har Danmark allerede indført en omgåelsesklausul i dansk ret, hvorved den har virkning for alle eksisterende og fremtidige dobbeltbeskatningsoverenskomster. Det er endvidere intentionen at få den opdaterede definition af faste driftssteder med i fremtidige dobbeltbeskatningsoverenskomster.

7. Økonomiske konsekvenser

De økonomiske konsekvenser vil blive vurderet i forbindelse med et grund-og nærhedsnotat, der vil blive udarbejdet for hvert af de to direktivforslag. Det er ikke muligt på nuværende tidspunkt at skønne over de økonomiske konsekvenser af ”Skatteundgåelsesdirektiv”-forslaget. Det vurderes umiddelbart, at direktivforslag om administrativt samarbejde mellem skattemyndigheder ikke vil indebære yderligere administrative byrder for erhvervslivet, i og med reglerne for land-til-land-rapportering allerede er gældende i Danmark.

8. Høring

Der gennemføres ikke en høring af den fremlagte pakke med tiltag rettet mod skatteundgåelse på selskabsskatteområdet, men de to direktivforslag, der indgår i pakken, vil blive sendt i høring hos interesseorganisationer og andre relevante høringsspartnere. Høringssvarene vil tilgå Folketinget i forbindelse med oversendelsen af grund- og nærhedsnoterne om de to direktivforslag.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det er forventningen, at der overordnet set vil være opbakning til formålet bag Kommissionens pakke. Mange EU-lande har i OECD bakket op om arbejdet med bekæmpelse af skatteundgåelse og aggressiv skatteplanlægning. En række lande ventes at lægge vægt på, at EU-landene koordinerer implementeringen af OECD’s anbefalinger, og at der implementeres et sæt fælles minimumsregler. Nogle EU-lande ventes at foretrække national lovgivning fremfor EU-lovgivning på nogle punkter.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen vil i udgangspunktet støtte de to direktivforslag – ”Skatteundgåelsesdirektivet” og ændringen af direktivet om administrativt samarbejde (DAC4) – i og med at de indeholder en udmøntning af elementer fra arbejdet i OECD om selskabsbeskatning, som Danmark har bakket op om.

Regeringen finder det vigtigt, at der er fokus på at dæmme op for skattespekulation og derved sikre fair og lige konkurrencevilkår for virksomheder i EU samt at de enkelte landes skattegrundlag ikke udvandes. Regeringen lægger vægt på, at ”Skatteundgåelsesdirektivet” - som der også er lagt op til - bliver et minimumsdirektiv, således at de enkelte lande selv kan have højere standarder.

Tilsvarende kan Danmark støtte henstillingen om indholdet af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Danmark har som OECD-medlem bakket op om dette arbejde. Danmark kan desuden støtte, at der indledes en proces med henblik på at fremme tredjelandes overholdelse af good governance på selskabsskatteområdet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

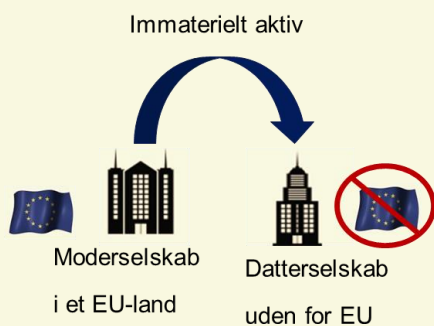
Den aktuelle sag har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Ved samlenotat af 3. december 2015 vedrørende rådsmødet (ECOFIN) den 8. december har Folketingets Europaudvalg modtaget en orientering om rådskonklusioner om implementeringen i EU af OECD’s anbefalinger om BEPS.

Bilag. Illustrative eksempler på regler i ”Skatteundgåelsesdirektivet”

Figur 1

Illustrativt eksempel af regler for beskatning af udenlandske datterselskaber (CFC-regler)

Før

Efter

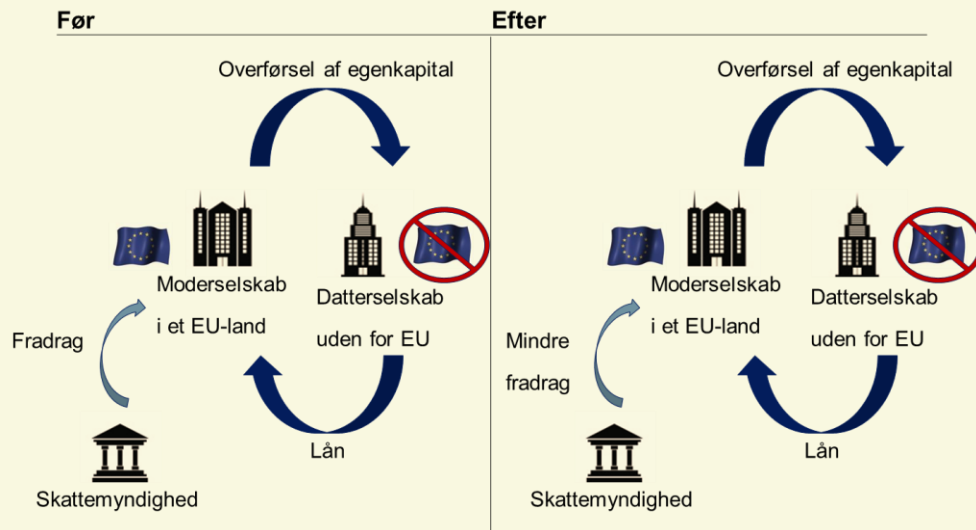

Før: Et immaterielt aktiv flyttes til et datterselskab, der ligger i et land med lav selskabskat uden for EU, og derved kan moderselskabets have et mindre overskud, der kan beskattes i EU-landet.

Efter: Med CFC-regler kan aktiver stadigvæk flyttes til et datterselskab uden for EU, men overskuddet (afkastet fra det immaterielle aktiv) kan nu beskattes i det EU-land, som moderselskabet ligger i.

Figur 2

Illustrativt eksempel af regel om begrænsning af koncerners rentefradrag

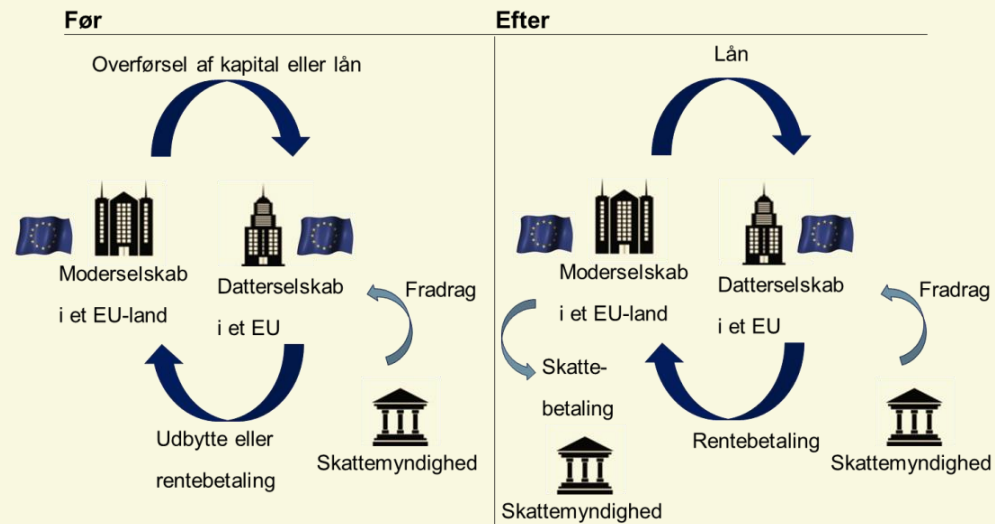

Før: Moderselskabet overfører egenkapital til et datterselskab, der ligger i et land uden for EU med lavere beskatning. Datterselskabet yder et lån til moderselskabet, der kan få fradrag for renteudgifterne.

Efter: Med reglen begrænses moderselskabets rentefradrag. Det betyder, at skattebetalingen i EU-landet øges.

Figur 3

Illustrativt eksempel af regler for hybride mismatches (dobbeltdrag)

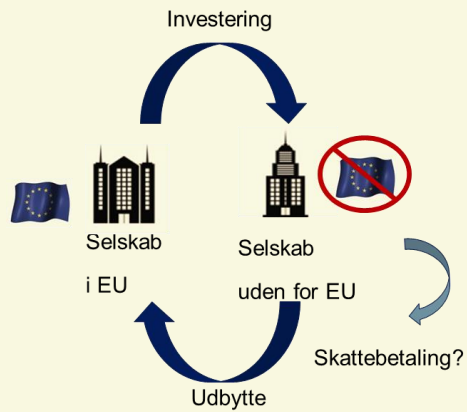
Før: Et moderselskab overfører kapital til et datterselskab i et andet EU-land. I det ene EU-land betragtes overførslen som et indskud af kapital, og dermed er datterselskabets betalinger retur til moderselskabet et (skattefrit) udbytte. I det andet EU-land betragtes overførslen af kapital som et lån til datterselskabet, og dermed er betalingerne retur til moderselskabet renteudgifter. Datterselskabet kan derved få et fradrag for renteudgifterne.

Efter: Med reglen fjernes uoverensstemmelserne mellem de to EU-lande, og overførslen betragtes som et lån fra moderselskabet til datterselskabet. Betalingerne retur fra datterselskabet til moderselskabet betragtes i begge lande som rentebetalinger. Det betyder, at moderselskabets beskattes af renteindtægten og datterselskabet får et fradrag for renteudgifterne.

Figur 4

Illustrativt eksempel af switch-over klausul

Før

Efter

Før: Et selskab i EU investerer i et selskab, der ligger i et land uden for EU. Det udenlandske selskab betaler et udbytte tilbage til selskabet i EU. EU-landet kan anse udbyttet som skattefrit med henblik på at undgå dobbeltbeskatning af indkomsten optjent i det udenlandske selskab, men der er kun i meget begrænset omfang sket beskatning af indkomsten.

Efter: Med reglen kan skattemyndigheden i EU-landet beskatte udbyttet, der kommer fra det udenlandske selskab. Evt. skat, der er betalt uden for EU, kan modregnes.

Figur 5

Illustrativt eksempel af regel om exitbeskatning af aktiver

Før

Efter

Før: Et selskab overfører et aktiv til en filial, der ligger i et land uden for EU. Det kan betyde, at den urealiserede avance på aktivet ikke beskattes i EU, hvorved indkomsten, der kan beskattes i EU, bliver mindre.

Efter: Med reglen kan aktivet stadigvæk overføres til en filial, men aktivet kan ved overførslen, beskattes i det EU-land, som selskabet ligger.

Dagsordenspunkt 2: Implementering af det styrkede banksamarbejde (bankunion) mv.

1. Resume

Der ventes på ECOFIN d. 12. februar 2016 igen orienteret om status for gennemførelsen af det styrkede banksamarbejde (bankunionen), herunder status for deltagende landes ratifikation af den mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (IGA) og for deltagende landes etablering af brofinansiering til den fælles afviklingsfond (SRF). Der ventes også igen en status for national implementering af EU28-direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (BRRD) og direktivet om nationale indskydergarantiordninger (DGS). Kommissionen vil formentlig på ny opfordre landene til yderligere fremskridt i implementeringen, hvor dette endnu udestår. Der var senest på ECOFIN d. 15. januar 2016 en lignende status.

Der henvises til tidligere samlenotater vedr. status for bankunionen forelagt Folketingets Europaudvalg, senest forud for ECOFIN d. 15. januar 2016.

2. og 3. Baggrund og indhold

Bankunionens fælles tilsynsmekanisme (Single Supervisory Mechanism – SSM) under Den Europæiske Centralbank (ECB) blev aktiveret d. 4. november 2014. Den fælles afviklingsmekanisme (Single Resolution Mechanism – SRM) blev fuldt funktionsdygtig d. 1. januar 2016.

Etableringen af den fælles afviklingsfond (Single Resolution Fund – SRF) er forankret i den mellemstatslige aftale (Intergovernmental Agreement – IGA) mellem de lande, der deltager i bankunionen. IGA'en fastlægger rammen for deltagerlandenes indbetalinger af deres respektive bankers bidrag til de nationale afdelinger i den fælles afviklingsfond, som opbygges og gradvist fusioneres i løbet af overgangsperioden fra 2016 til 2024. IGA'en trådte i kraft d. 1. januar 2016 efter ratifikation i deltagende lande med tilsammen 90 pct. af deltagende landes stemmer i Rådet, hvilket var kravet for ikrafttræden. Opbygningen af midler i SRF'en gennem indbetalinger fra de deltagende landes kreditinstitutter er nu påbegyndt.

Bankunionens deltagerlande skal ifølge aftalen fra ECOFIN 8. december 2015 etablere offentlig brofinansiering til SRF i overgangsperiode 2016-2024. Brofinansieringen skal sikre midlertidig finansiering, hvis bail-in (nedskrivning af tilgodehavender hos aktionærer og kreditorer) og de sektorfinansierede midler i SRF ikke er tilstrækkelige til at håndtere et nødlidende institut. Brofinansieringen vil tage form af individuelle kreditlinjer ("kassekreditter") fra hvert af de deltagende lande til landenes respektive nationale afdelinger i SRF. Der var frist for etablering af brofinansieringen d. 1. januar 2016. Ifølge de foreliggende oplysninger er det kun Tyskland og Slovenien, der har etableret deres nationale ordninger for brofinansiering, men det er undervejs i de andre deltagerlande.

Den fælles afviklingsmekanisme bygger på regelsættet fra direktivet om genopretning og afvikling af nødlidende kreditinstitutter (Bank Recovery and Resolution Directive – BRRD), som gælder for hele EU28, og som etablerer princippet om finansiering af bankkriser ved at lade tab blive båret af aktionærer og andre usik-

rede kreditorer ("bail-in"). Fristen for national implementering af BRRD var 1. januar 2015. Størstedelen af EU-landene har implementeret BRRD. Kommissionen har tidligere indledt traktatkrænkelssager for EU-domstolen imod Tjekkiet, Luxembourg, Polen, Rumænien og Sverige. Nu udestår implementeringen ifølge de foreliggende oplysninger alene i Sverige og Polen, der ventes at implementere i løbet af første kvartal 2016.

Størstedelen af landene har implementeret direktivet om nationale indskydergarantiordninger (Deposit Guarantee Schemes – DGS). Fristen var primo juli 2015.

Bilag 1 giver et overblik over aktuel status for gennemførelse af BRRD, DGS, IGA og brofinansiering. Billedet kan ændre sig på kort sigt, efterhånden som landenes implementering skrider frem.

Den nye lovgivning, som implementerer BRRD og DGS i Danmark, er trådt i kraft d. 1. juni 2015. Så længe Danmark ikke deltager i bankunionen skal Danmark ikke ratificere den mellemstatslige aftale og heller ikke etablere brofinansiering til SRF.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Orienteringen har ingen konsekvenser for gældende dansk ret.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ingen statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke i sig selv samfundsøkonomiske eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande ventes at tage orienteringen til efterretning.

11. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side vil man tage orienteringen til efterretning.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der blev senest givet en status for gennemførelsen af bankunionen i forbindelse med forelæggelsen af ECOFIN d. 15. januar 2016.

Bilag 1: Status for initiativer vedr. bankunionen

Tabel 1

Status for initiativer vedr. bankunionen, pr. 12. januar 2016

Land	IGA	Brofinansiering	BRRD	DGS
Østrig	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Belgien	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført ³
Cypern	Ratificeret	Pågående	Gennemført ¹	Gennemført ⁴
Estland	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Finland	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Frankrig	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Tyskland	Ratificeret	Underskrevet	Gennemført	Gennemført
Grækenland	Ratificeret	Ikke etableret	Gennemført	Pågående
Irland	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Italien	Ratificeret	Ikke etableret	Gennemført	Pågående
Letland	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Litauen	Ratificeret	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Luxembourg	Pågående	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Malta	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Nederlandene	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Portugal	Ratificeret	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Slovakiet	Ratificeret	Pågående	Gennemført	Gennemført
Slovenien	Ratificeret	Underskrevet	Gennemført ²	Pågående
Spanien	Ratificeret	Ikke etableret	Gennemført	Gennemført
Bulgarien	-	-	Gennemført	Gennemført
Kroatien	-	-	Gennemført	Gennemført
Tjekkiet	Pågående	-	Gennemført	Gennemført
Danmark	-	-	Gennemført	Gennemført
Ungarn	Ratificeret	-	Gennemført	Gennemført
Polen	-	-	Pågående	Pågående
Rumænien	-	-	Gennemført	Gennemført
Sverige	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere		Pågående	Pågående
UK	Ikke underskriver af IGA og skal ikke ratificere		Gennemført	Gennemført
Frist	Ultimo november 2015		1. januar 2015	Primo juli 2015

Anm.: IGA: Mellemstatslige aftale om den fælles afviklingsfond (SRF). Brofinansiering: Brofinansiering til SRF, der var frist for etablering af brofinansiering den 1. januar 2016. Pågående: Lande, hvor der er en forventet dato for etablering af brofinansieringen. Ikke etableret: Lande, hvor der endnu ikke forelægger information om etablering af brofinansieringen. BRRD: Direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Rådet oplyste d. 30. november 2015, at et tilstrækkeligt antal deltagende lande havde ratificeret IGA'en, så den kunne træde i kraft d. 1. januar 2016. DGS: Direktivet om nationale indskydergarantiordninger. BRRD, DGS, IGA-ratificering og etablering af brofinansiering er aktuelt genstand for lovgivningsprocesser i flere lande og billedet af implementeringen kan ændre sig på kortere sigt. ¹Lande hvor BRRD er delvist gennemført, og hvor fuld gennemførelse ifølge Kommissionen forventes primo 2016. ²Lande hvor BRRD er delvist gennemført, og fuld gennemførelse forventes i foråret 2016. ³Lande hvor DGS er delvist gennemført, og hvor fuld gennemførelse ifølge Kommissionen forventes i februar eller marts 2016. ⁴Lande hvor DGS er delvist gennemført, og hvor fuld gennemførelse ifølge Kommissionen forventes i februar eller marts 2016.

Kilde: Kommissionen.

Dagsordenspunkt 3: Bekæmpelse af terrorfinansiering

1. Resume

På baggrund af terrorangrebet i Paris i november 2015 har Frankrig anmodet om, at der iværksættes yderligere initiativer på området for bekæmpelse af terrorfinansiering udover 4. hvidvaskdirektiv og forordningen om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, som er centrale instrumenter på området.

Forud for rådsmødet (ECOFIN) 8. december 2015 fremsatte Frankrig en række initiativer til styrkelse af det gældende regelsæt. Kommissionen har den 2. februar 2016 offentliggjort en handlingsplan for det videre forløb ift. bekæmpelse af terrorfinansiering. Det ventes, at der på Rådsmødet vil blive vedtaget korte rådskonklusioner.

Der er endnu ikke fremlagt konkrete lovgivningsforslag fra Kommissionen. I det omfang de yderligere tiltag kræver lovgivning, herunder evt. ændringer af hvidvaskdirektivet eller forordningen om oplysninger ved pengeoverførsler, vil dette skulle vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet på basis af konkrete forslag fra Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Fra dansk side støttes formålet med de nye initiativer til bekæmpelse af terrorfinansiering. Fra dansk side vil man tage nærmere stilling til konkrete forslag i takt med, at de bliver specificeret.

2. Baggrund

4. hvidvaskdirektiv blev vedtaget den 20. maj 2015, og EU-landene er forpligtet til at implementere direktivet inden den 26. juni 2017. Samtidig blev forordningen om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, vedtaget. Den vil have anvendelse fra den 26. juni 2017.

Ved terrorangrebet i Paris i januar 2015 indgik Rådet og Parlamentet en fælleserklæring om bl.a. hurtigere national implementering af 4. hvidvaskdirektiv.

Forslag til lov om forbyggende foranstaltninger mod hvidvask af penge og terrorfinansiering, som skal implementere 4. hvidvaskdirektiv i Danmark, forventes fremsat i oktober 2016.

Rådet for Retlige og Indre Anliggender (RIA) vedtog på det ekstraordinære møde den 20. november 2015 en erklæring vedrørende bekæmpelse af terrorfinansiering. I erklæringen understreges behovet for styrkede beføjelser og styrket samarbejde imellem finansielle efterretningsenheder. Erklæringen understreger desuden behovet for forbedret kontrol og tilsyn med nye ikke-bankrelaterede former for betalingsmetoder samt til en mere effektiv procedure for fastfrysning af terroristaktiver (se uddybning nedenfor).

Som følge af terrorangrebene i Paris i november anmodede Frankrig forud for ECOFIN 8. december 2015 om iværksættelse af yderligere initiativer på området for bekæmpelse af terrorfinansiering. Der henvises til samlenotatet forud for ECOFIN den 8. december for en gennemgang af de franske initiativer.

Kommissionen har på denne baggrund offentliggjort en handlingsplan d. 2. december for yderligere tiltag til bekæmpelse af terrorfinansiering.

3. Indhold

Kommissionens handlingsplan er opdelt i tiltag på henholdsvis kort og langt sigt. Tiltag på kort sigt ("quick wins") kan gennemføres inden for eksisterende lovgivningsrammer, mens mulige langsigtede tiltag vil kræve ændring af den eksisterende lovgivning. Handlingsplanen indeholder blandt andet udspil indenfor følgende emner:

1. Forhindre bevægelse af midler og identifikation af terrorfinansiering

- Tiltag, der skal håndtere misbrug af det finansielle system til terrorfinansiering.
 - Forslag til regulering indenfor 4. hvidvaskdirektiv
 - Hurtigere implementering hos medlemsstaterne.
 - Udarbejde en EU-sortliste over lande, der har strategiske udfordringer indenfor terrorfinansiering og hvidvask, der skal indgå i hvidvasklovgivningen.
 - Udvidelse af hvidvaskdirektivet til også at omfatte virtuel valuta og anonyme betalingskort, samt en skærpelse af kundekendskabskravene (der forpligter virksomheder til at indhente tilstrækkelig viden om kunden, når der etableres forretningsforbindelse, og før transaktioner kan gennemføres).
 - Krav om, at alle medlemsstater skal have et register eller elektronisk datasystem over bankkonti.
 - Hurtigere implementering af FN's terrorliste.
 - Styrke FIU's (financial intelligent units) beføjelser og samarbejde på tværs af grænser
 - Regulere FIU's adgang og brug af informationer fra andre myndigheder og virksomheder.
 - Styrke samarbejdet mellem medlemslandenes FIUs.

2. Andre initiativer, der skal supplere den eksisterende lovgivning

- Fastsættelse af fælleseuropæiske strafferetlige sanktioner for strafbare handlinger indenfor hvidvask og terrorfinansieringsområdet.
- Færdiggøre EU-rammen til at spore og indefryse terrorfinansiering
 - Undersøge mulighederne for at etablere et EU-system til indefrysning af aktiver mv. for terrorister med ophold i EU.
 - Undersøge om samarbejdsaftalen mellem EU og USA om Terrorist Finance Tracking Programme (TFTP) har nogle mangler.

3. Målrettet bekæmpelse af kilderne til terrorfinansiering

- Toldkontrol på kontanter til en værdi over 10.000 euro skal udvides til også at omfatte ædelmetaller og ædelstene.

- Udvide toldernes adgang til at tilbageholde gods, som vurderes at være tilknyttet terrorfinansiering.
- Regulering, der skal forebygge ulovlig handel med kunstskatte og historiske genstande.

4. Den eksterne dimension

- Støtte tredjelande i arbejdet med at opfylde UNSCR's lovkrav og Financial Action Task Force (FATF) anbefalinger.
- Sikre at tredjelande forebygger ulovlig handel med historiske genstande.
- Støtte lande i Mellemøsten og Nordafrika (MENA) og Sydøstasien med at bekæmpe terrorfinansiering.

Det ventes, at der på Rådsmødet den 12. februar vil blive vedtaget rådskonklusioner, der generelt hilser Kommissionens handlingsplan velkommen.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og de mulige initiativers konsekvenser herfor

Området for bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering involverer en række forskellige myndigheder i Danmark, herunder Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), SKAT, Spillemyndigheden, Erhvervsstyrelsen, PET og Finanstilsynet. I det følgende beskrives de områder, som kan have betydning for den danske regulering.

Ad 1)

Implementering af 4. hvidvaskdirektiv

Danmark forventer at fremsætte forslag til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og terrorfinansiering, der implementerer 4. hvidvask direktiv i efteråret 2016.

Virtual valuta og betalingskort

Efter hvidvasklovens regler om kundelegitimation ved udstedelse af elektroniske penge, herunder forudbetalte betalingskort, er udgangspunktet, at udstedere af elektroniske penge, ligesom andre finansielle virksomheder, skal legitimere deres kunder ved navn, adresse og CPR-/CVR-nummer. Der er dog undtagelsesmuligheder under hensyn til transaktionernes størrelse eller produktets karakter. Dog gælder det, at uanset transaktionens størrelse eller produktets karakter skal der kræves legitimation, hvis der er mistanke om hvidvask eller terrorfinansiering.

Virtuelle valutaer er en form for uregulerede elektroniske penge, som i modsætning til reelle valutaer ikke er udstedt eller garanteret af en centralbank, juridisk enhed eller person. Bitcoin er den mest udbredte virtuelle valuta, men også Li-

teCoin, ZeroCoin og Linden Dollars kan nævnes. Bitcoin veksles i dag med reel valuta og accepteres som betalingsmiddel i stadigt stigende omfang. Idet Bitcoin og andre virtuelle valuta i deres natur udgør anonyme betalingsformer, er disse kendt som et ofte anvendt betalingsmiddel i forbindelse med kriminalitet.

Virtuel valuta er i dag ikke omfattet af nogen gældende finansiell regulering, hverken på EU niveau eller i Danmark. Dog er enkelte lande fx UK begyndt at udvikle national lovgivning på området.

Centralt register for bank- og betalingskonti

I Danmark anvendes der i dag ikke et centralt register for bank- og betalingskonti, som kan give (SØIK) eller øvrige tilsynsmyndigheder adgang til informationer om disse kontis indehavere m.m. Banker og andre finansielle virksomheder er imidlertid underlagt pligt til straks at indberette mistænkelige transaktioner, herunder oplysninger om kontoejeren digitalt til SØIK. Bankerne er endvidere forpligtet til at have tilstrækkelige systemer med henblik på screening af kundedatabaser i relation til EU's sanktionsforordninger, herunder i forhold til indefrysningsskrav.

Implementering af FN's terrorliste

FNs beslutninger om sanktioner mod terrorister gennemføres i Danmark gennem en række EU-forordninger, der er umiddelbart gældende i dansk ret. Med henblik på at fjerne forsinkelsen fra vedtagelsen i FN til gennemførelsen via EU-forordningerne, lægger Kommissionens udspil blandt andet op til, at EU og medlemslandene hurtigere og mere effektivt skal gennemføre FNs beslutninger om sanktioner mod terrorister.

Styrke samarbejdet mellem FIU (Financial intelligent units)

Efter den gældende hvidvasklov skal bankerne indberette mistænkelige transaktioner til SØIK, der herefter kan iværksætte nødvendige efterforskningskridt. Udspillet fra Kommissionen vil kunne styrke SØIK's efterforskningsgrundlag.

Ad 2)

Ny fælleseuropæiske strafferetlige sanktioner

Området er omfattet af det danske retsforbehold. Dog bemærkes det, at den danske hvidvasklov allerede indeholder mulighed for bøde og fængselsstraf.

Indefrysning af aktiver

Sikkerhedsrådsresolution 1373 om bekæmpelse af terrorisme er implementeret i dansk ret via EU's fælles holdning 931/2001 og forordning 2580/2001. EU's gennemførelsesmekanisme medfører, at EU kan opføre personer og grupper, der kan knyttes til terrorisme, på EU's terrorlister. Forordning 2580/2001 giver hjemmel til en række foranstaltninger, herunder indefrysning af aktiver. Gennemførelsesmekanismen har alene adgang til at indefryse aktiver for personer og grupper, som kan knyttes til terrorisme og som *har ophold uden for* EU. Kommissionen har hjemmel i TFEU art. 75 til at etablere en tilsvarende mekanisme for personer og grupper *med ophold indenfor* EU, og Kommissionen vil som første skridt undersøge

mulighederne for at etablere et sådant system. En sådan regulering vil formentlig være omfattet af retsforbeholdet.

Ad 3)

Regler omkring toldkontrol og transport af ulovlige varer

Efter de gældende bestemmelser skal penge eller tilsvarende værdier over 75.000 kroner angives over for toldmyndighederne af den person, der medbringer dem ind eller ud af EU. Den danske toldlov indeholder en tilsvarende bestemmelse, der gælder for penge og tilsvarende værdier, der transporteres ud eller ind af Danmark. Det kommende forslags indvirkning på eksisterende dansk ret kendes endnu ikke. Toldmyndighederne kan ikke i dag tilbageholde gods alene ud fra en vurdering om, at det er tilknyttet terrorfinansiering.

Den gældende europæiske regulering fokuserer kun på import af kunst uden for Europa. Kun import til EU af kunst fra Irak og Syrien er underlagt kontrol. Kommissionen foreslår en europæisk retsakt om kontrol med import af kulturgo-der fra alle ikke-EU-lande.

7. Statsfinansielle konsekvenser

Det vurderes, at udspillene i handlingsplanen kan medføre statsfinansielle konsekvenser blandt andet som følge af øget kontrol hos de involverede myndigheder, samt udarbejdelse af nye IT-systemer til kontrol og tilsyn med elektroniske betalingsinstrumenter samt register over bankkonti og betalinger. Det konkrete omfang vil afhænge af forslagernes nærmere udformning og vil skulle vurderes nærmere, i forbindelse med fremlæggelse og behandling af de enkelte forslag.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Det vurderes, at de konkrete udspil i givet fald kan have samfunds- og erhvervs-mæssige konsekvenser bl.a. i form af nye indberetningsforpligtelser for banker mv. samt betydelige udgifter til udvikling af IT-systemer. Det vil afhænge af forslagernes nærmere udformning og vil skulle vurderes nærmere i takt med, at forslagene specificeres.

9. Høringer

Sagen har ikke været i ekstern høring.

10. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige lande støtter en drøftelse af de foreslåede initiativer til bekæmpelse af terrorfinansiering. Der er stor opbakning fra landene til hurtigt at se på nye tiltag til bekæmpelse af terrorfinansiering. Samtidig er der også opmærksomhed på, at tiltagene skal være afbalancerede og proportionelle.

11. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side kan man generelt støtte de nye initiativer samt Kommissionens udspil til indsats i bekæmpelsen af terrorfinansiering. Dog er det vigtigt at sikre en ordentligt balance mellem en effektiv bekæmpelse af terrorfinansiering og sikrin-

gen af, at disse nye tiltag ikke fører til begrænsninger f.eks. indenfor innovation i Europa. Samtidig skal man være opmærksom på, at en række lande endnu ikke har implementeret 4. hvidvaskdirektiv, og man har derfor ikke haft mulighed for at vurdere effekten af de nye regler endnu. Endeligt er det afgørende for regeringen, at man i overvejelserne og forhandlingerne om nye tiltag respekterer grundlæggende rettigheder såsom retten til privatlivets fred.

Derudover vil man fra dansk side tage nærmere stilling til konkrete forslag i takt med, at de bliver fremsat.

12. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for ECOFIN den 8. december 2015.

Sagen om 4. hvidvaskdirektiv og forordningen om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførelser blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 15. november 2013.

Dagsordenspunkt 4: Forberedelse af G20-møde den 25.-27. februar 2016

1. Resume

ECOFIN ventes at forberede den fælles EU-holdning til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer i Shanghai den 25.-27. februar 2016. Drøftelserne på G20-mødet ventes at fokusere på den økonomiske situation og landenes implementering af G20-vækststrategierne, fremme af investering i infrastruktur, reformer af finansiel regulering og tilsyn, internationalt skattesamarbejde, terrorfinansiering og styrkelse af det internationale finansielle sikkerhedsnet, særligt IMF-reformer.

2. Baggrund

Kina overtog den 1. december 2015 det roterende formandskab for G20. Der afholdes topmøde for G20-landenes stats- og regeringschefer den 4.-5. september 2016 i Hangzhou, Kina. De økonomiske og finansielle emner vil blive forberedt af G20-landenes finansministre og centralbankchefer på møderne den 25.-27. februar, den 13.-14. april og den 23.-24. juli.

3. Formål og indhold

ECOFIN ventes på mødet den 12. februar at forberede den fælles EU-holdning (Terms of Reference) til G20-mødet for finansministre og centralbankchefer den 25.-27. februar 2016 i Shanghai, Kina. EU vil på G20-mødet være repræsenteret ved det nederlandske formandskab og Kommissionen i fællesskab.

Fra EU's side ventes man på G20-mødet blandt andet at lægge vægt på følgende:

Økonomiske situation og implementering af G20-landenes vækststrategier

G20 nåede på topmødet den 15.-16. november 2015 til enighed om en opdateret handlingsplan (Antalya Action Plan), som via individuelle og kollektive forpligtelser til reformer og aktivitetsfremmende tiltag, skal søge at løfte G20-landenes samlede BNP-niveau i 2018 – som aftalt på G20-topmødet i november 2014 – med mindst 2 pct. i forhold til det niveau, som skønnedes at være konsistent med landenes reformplaner fra efteråret 2013. Handlingsplanen ledsages af landespecifikke vækststrategier med tiltag og reformer til fremme af investeringer, øget beskæftigelse samt styrket handel og international konkurrence.

Fra EU's side lægges bl.a. vægt på, at der i lyset af den moderate globale vækst og fortsatte betydelige risici for verdensøkonomien, er behov for at agere hurtigt for at sikre en stærkere og mere balanceret vækst, og for at opfylde den fælles vækstambition i G20. I den forbindelse bør G20-landene fortsat sikre en fleksibel implementering af finanspolitikken for at tage højde for kortsigtede økonomiske forhold, samtidig med at gældskvoten bringes på et holdbart spor. EU lægger op til en midtvejsevaluering af landenes vækststrategier, og om nødvendigt en opdatering af disse for at sikre opfyldelse af vækstambitionen. Landene bør afstå fra konkurrerende devalueringer af deres valutaer og modstå alle former for protektionisme.

Investeringer og infrastruktur

EU ventes på G20-mødet at opfordre til, at arbejdet i G20 med at styrke investeringerne fokuserer på at fremme private og offentlige investeringer, som er effektive og af høj kvalitet, og sikre øget anvendelse af privat sektorfinansiering af infrastruktur samt små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Således bør arbejdet i G20 bl.a. fortsætte inden for understøttelse af udviklingen af instrumenter på kapitalmarkederne til langsigtet finansiering, øget finansiering af SMV fx via sikre, simple og gennemsigtige sekuritiseringer, fremme af de multilaterale udviklingsbankers arbejde til støtte af infrastrukturinvesteringer, samt tilskyndelse til private institutionelle investorer til at investere i langsigtede infrastrukturprojekter. Endelig er der behov for styrket samarbejde mellem G20 og internationale organisationer involveret i offentlige-private partnerskaber.

Finansiel regulering og tilsyn

Fra EU's side vurderes der behov for at optrappe implementeringen på globalt plan af de reformer af finansielt tilsyn og regulering, som er vedtaget. Således er der behov for fremskridt inden for bl.a. tilsyn og regulering af skyggebankssektorer, samarbejde om grænseoverskridende afvikling af banker, håndtering af store udsving i bankers risikovægtede aktiver samt færdiggørelse af rammerne for kapitalkrav for globalt systemisk vigtige forsikringsinstitutter i forlængelse af de tidligere aftalte krav til globalt systemisk vigtige kreditinstitutter.

Finansiering af terror

EU lægger vægt på, at bekæmpelsen af terrorfinansiering bør have høj prioritet, og at fokus især bør være på styrket samarbejde og informationsudveksling, styrket kontrol med alle former for anonyme betalingsinstrumenter, effektiv indefrysning af terroristers aktiver, målrettede finansielle sanktioner samt fuld implementering af standarderne udarbejdet af FN og Financial Action Task Force (FATF). G20 bør således enes om konkrete og målbare forpligtelser på disse områder.

Internationalt skattesamarbejde

Fra EU's side især lægges vægt på, at G20-landene implementerer aftalerne under OECD-pakken rettet mod skatteunddragelse inden for selskabsbeskatningen, BEPS ("Base Erosion and Profit Shifting"), og understøtter udviklingslandene heri. OECD bør udvikle en ramme for monitorering af implementeringen og presse på for bred udveksling af informationer om landes skatteafgørelser.

Styrkelse af den internationale finansielle arkitektur, herunder IMF reformer

Fra EU's side lægges vægt på, at arbejdet i G20 om styrkelse af den internationale finansielle arkitektur bør fokusere på de mest centrale områder, herunder 1) udvikling af analytiske og overvågningsmæssige kapaciteter og redskaber til at håndtere risici associeret med store udsving i internationale kapitalbevægelser; 2) vurdering af tilstrækkeligheden og effektiviteten af de globale finansielle sikkerhedsnet, herunder sikring af et velfinansieret og kvotebaseret IMF; samt 3) rammer for håndtering af gældsrestruktureringer og sikring af gældsholdbarhed.

EU hilser USA's ratificering af IMF-reformerne fra 2010 velkommen. EU-medlemslandene er fortsat indstillet på forhandlinger om en ny tilpasning af IMF's permanente kvoteressourcer, herunder forhandlinger om IMF's formel til bestemmelse af landenes kvoter og stemmer i IMF. Der lægges fra EU's side vægt på, at forhandlingerne herom er fuldt forankret i IMF, hvor alle lande er repræsenteret. De udviklede europæiske lande bekræfter deres tilsagn om at reducere deres repræsentation i IMF med 2 stole til fordel for emerging markets og udviklingslande. De skridt, der allerede er taget, har effektivt ført til en betydelig reduktion i landenes repræsentation i IMF's bestyrelse.

Klimafinansiering

EU lægger vægt på, at det klimarelaterede G20-arbejde i 2016 fokuserer på at identificere de vigtigste barrierer for grønne investeringer og på baggrund af lande-erfaringer se på mulighederne for at styrke mobiliseringen i det internationale finansielle system af privat kapital til grønne investeringer. Samtidig skal G20 følge op på Parisaftalen og fokusere på praktiske løsninger, der kan forberede aftalens implementering.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet udtaler sig ikke i denne sag.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Sagen vurderes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

Sagen har ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Overordnet ventes G20-arbejdet som helhed at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser i det omfang, at det understøtter global økonomisk vækst og beskæftigelse samt finansiell og økonomisk stabilitet.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Landene ventes generelt at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen forventer at kunne støtte den fælles EU-holdning til G20-mødet.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Rådets henstilling om decharge til Kommissionen for budgetimplementeringen i 2014

1. Resume

ECOFIN forventes den 12. februar 2016 at vedtage Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 2014 budgettet. Sagen har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Revisionserklæringen for 2014 indeholder følgende hovedbudskaber: En positiv erklæring om regnskaberne rigtighed. En positiv erklæring for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed for indtægterne samt udgiftsområdet administration. Disse udgiftsområder vurderes at være uden væsentlige fejlforekomster med en estimeret fejlrate på under 2 pct. af transaktionerne. En negativ erklæring om betalingerne lovlighed og formelle rigtighed på udgiftsområderne "konkurrenceerne for vækst og beskæftigelse", "økonomisk, social og territorial samhørighed", "naturressourcer" samt "et globalt Europa". Den estimerede fejlforekomst på disse udgiftsområder overstiger 2 pct. og anses derfor som væsentligt fejlbehæftede. Fejlforekomsterne baserer sig på en stikprøve fra en række medlemslande, men vurderer ikke fejlrate og forvaltningen i hvert medlemsland.

Retten skønner, at den mest sandsynlige fejlrate i betalingerne som helhed er faldet marginalt fra 4,5 pct. i 2013 til 4,4 pct. i 2014. Et fald i den estimerede fejlrate på udgiftsområderne for administration og naturressourcer har kunnet opveje stigninger i fejlrate på de øvrige udgiftsområder. Revisionsretten konkluderer, at udgifter der forvaltes direkte af Kommissionen og udgifter, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene, er lige fejlbehæftede. Der påpeges derimod en klar sammenhæng mellem udgiftstyper og fejlforekomst, idet der på tværs af alle udgiftskategorier begås dobbelt så mange fejl under godtgørelsesordninger (eks. forskningsprogrammer og strukturfondsprojekter) som under rettighedsordninger (eks. arealstøtteordningen). Revisionsretten konstaterer, at såfremt Kommissionen og medlemslandenes myndigheder havde benyttet alle tilgængelige oplysninger til at korrigere fejl, kunne fejlraten have været betydelig lavere.

Revisionsretten finder desuden svagheder i rapporteringen om resultater af EU's programmer og manglende sammenhæng mellem den overordnede politiske strategi, Europa 2020, og implementeringen af budgettet.

Regeringen finder det utilfredsstillende, at Revisionsretten på 4 ud af 5 udgiftsområder afgiver en negativ erklæring. Regeringen bemærker, at fejlraten ikke kan fortolkes som sving. Det er en prioritet for regeringen, at der arbejdes henimod en revisionserklæring med færre forbehold. Der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende budgetimplementering. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes for at reducere fejlraten, ligesom det prioriteres højt at fokusere på regelforenkligning. Det er ligeledes vigtigt, at der skabes resultater med EU's budget.

Regeringen har i forhandlingerne arbejdet for, at der i Rådets henstilling fokuseres på, at der arbejdes henimod et mere resultatorienteret budget, ligesom det også har været vigtigt, at fokus er opretholdt på de vigtigste indsatsområder til nedbringelse af fejlraten. Det bemærkes i den forbindelse, at udkastet til henstillingen indeholder følgende:

- Fokus på at styrke resultatorienteringen af EU's budget på alle niveauer og drøfte et sammenhængende, transparent rapporteringssystem i forbindelse med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (MFF).
- Gennemførelse af en gennemgribende analyse af årsagerne til fejl med henblik på at inddrage resultaterne i drøftelserne om midtvejsevalueringen.
- Øget kvalitet i medlemslandenes kontrol, herunder øget erfaringsudveksling, fokus på omkostningseffektivitet samt en ambition om ikke at skabe unødige kontrollag for støttemodtagerne.
- Kommissionen og medlemslandenes fulde udnyttelse af forenklingstiltag indeholdt i programmerne i perioden 2014-2020.
- Kommissionens forpligtelse til at gennemføre forebyggende og korrigerende foranstaltninger konsekvent.

Regeringens finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at man fra dansk side tilslutter sig Rådets henstilling og anbefalingen om, at Europa-Parlamentet giver decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2014.

2. Baggrund

Ifølge Lissabon-traktatens artikel 319 meddeler Europa-Parlamentet Kommissionen decharge for budgetgennemførelsen efter henstilling fra Rådet. Kommissionen skal efterfølgende træffe passende foranstaltninger for at efterkomme bemærkningerne i såvel Parlamentets afgørelse, som Rådets henstilling om decharge.

Dechargeproceduren

Revisionsretten præsenterede den 8. december 2015 sin årsberetning om gennemførelsen af EU-budgettet for regnskabsåret 2014. Rådet tog Revisionsrettens præsentation til efterretning.

Udkast til Rådets henstilling til Europa-Parlamentet om meddelelse af decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2014 er blevet udarbejdet og forventes vedtaget på ECOFIN 12. februar.

Revisionsrettens årsberetning og revisionserklæring

Revisionsrettens årsrapport består af dels en revisionserklæring og dels en revision af opnåelse af resultater med EU's budget ud fra principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet).

Revisionserklæringen bygger på revisionen af EU-budgettets indtægter og udgifter og afgives til Europa-Parlamentet og Rådet til brug for disse institutioners dechargebehandling, jf. også TEUF artikel 287, stk. 1. Erklæringen er todelt og hviler på Revisionsrettens kontrol af henholdsvis regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Fsva. regnskabernes rigtighed undersøger Retten, hvorvidt Kommissionen har sikret anvendelsen af de korrekte regnskabsregler, og om Kommissionens foran-

staltninger giver en rimelig sikkerhed for, at det endelige konsoliderede årsregnskab giver et retvisende billede af EU's finanser. Retten udtaler sig på den baggrund om, hvorvidt EU's endelige konsoliderede årsregnskab rapporterer pengestrømme og finansielle resultater fuldstændigt og nøjagtigt, og om aktiverne og passiverne er registreret korrekt ved årets udgang.

På baggrund af revisionen af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed drager Revisionsretten dels en række generelle konklusioner om overvågnings- og kontrolsystemernes effektivitet, og fastslår dels den mest sandsynlige fejlrate vedrørende samtlige indtægts- og udgiftstransaktioner fordelt på budgettets hovedområder. Revisionsretten opererer med et acceptabelt fejlniveau¹ på 2 pct.

Revisionsrettens metode er baseret på en repræsentativ stikprøve fra en række medlemslande, men giver ikke en vurdering af forvaltningen i de enkelte medlemslande. Stikprøven sikrer, at der indsamles et tilstrækkeligt revisionsbevis til, at Retten kan udtale sig om, hvorvidt midlerne er modtaget og brugt i overensstemmelse med fastlagte fællesskabs- og kontraktbestemmelser, og om midlerne er beregnet korrekt og nøjagtigt. Bl.a. efterprøver revisionen, om transaktionerne har fundet sted, om modtagerne var berettigede til at modtage støtten, og om de anmeldte omkostninger og mængder var rigtige og støtteberettigede. Transaktionerne eller betalingerne revideres helt ned til den endelige støttemodtager.

3. Formål og indhold

Årsrapportens indhold

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Revisionsretten har i årsrapportens kapitel om opnåelse af resultater bl.a. fokuseret på, hvordan Europa 2020 strategien er forbundet med EU-budgettets udgiftsprogrammer, og hvordan disse understøtter opfyldelsen af de langsigtede politiske mål.

Europa 2020 er en 10 års strategi lanceret i 2010 med henblik på at fokusere EU og medlemsstaternes udgifter til at skabe intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, hvor ansvaret for gennemførelse af strategien påhviler både medlemslandene og EU. Under de politiske ambitioner i strategien ligger en kompleks struktur, der omfatter fem overordnede mål, syv flagskibsinitiativer og for de europæiske struktur- og investeringsfondes vedkommende 11 tematiske mål.

Revisionsretten konstaterer, at disse forskellige lag ikke er udformet med henblik på at omsætte de politiske mål til nyttige operationelle mål, hverken hver for sig

¹ Den estimerede fejlrate er baseret på de anslåede finansielle effekter af de fejl, der kan kvantificeres. Ud fra dette beregnes fejlenes estimerede indvirkning på budgettet ved at ekstrapolere de kvantificerede fejl til brug for fastlæggelsen af ”den mest sandsynlige fejlforekomst”.

eller samlet. Dertil kommer, at den syv-årige budgetcyklus – den flerårige finansielle ramme (FFR) – og Europa 2020 strategien ikke er tilpasset hinanden, hvilket betyder, at udgiftsprogrammerne i den første halvdel af 2020 strategiens levetid har været udformet i henhold til andre målsætninger. Dette vanskeliggør muligheden for at overvåge EU-budgettets bidrag til strategiens gennemførelse.

Revisionsretten anbefaler på den baggrund, at Kommissionen fremsætter hensigtsmæssige forslag med henblik på, at EU-strategien og budgetcyklussen tilpasses bedre til hinanden.

De europæiske struktur- og investeringsfonde udmøntes gennem delt forvaltning, hvor partnerskabsaftaler mellem pågældende medlemsland og Kommissionen skitserer medlemslandets udviklingsbehov og de forventede resultater af de landeprogrammer, der implementeres for de enkelte fonde. Revisionsretten har i sin revision konstateret, at partnerskabsaftalerne i den nye FFR periode 2014-2020 ikke i tilstrækkelig grad omsætter de politiske 2020 mål til operationelle mål på medlemsstatsniveau. Dette gælder i øvrigt også programmer forvaltet direkte af Kommissionen.

I revisionen af partnerskabsaftalerne fandt Revisionsretten desuden, at forventningerne til programmernes resultater alene var beskrevet kvalitativt og meget vagt formuleret. Dette vanskeliggør Kommissionens muligheder for at overvåge og rapportere konsekvent om, hvorvidt EU's strukturfonde bidrager til gennemførelsen af Europa2020 strategien og i det hele taget hvilke resultater, der opnås med EU midlerne på strukturfondsområdet.

Dertil kommer, at medlemslandenes adgang til resultatreserven, som alene udbetales til medlemslandet såfremt bestemte mål og resultater opnås, baseres på mål og resultatindikatorer fastsat i partnerskabsprogrammet. Svagheder i ordningerne svækker dog anvendelsen af indikatorer og incitamenter og det nødvendige fokus på resultater.

Revisionsretten anbefaler på den baggrund at fokus på resultater styrkes ved at medlemsstater forpligtes til at medtage kvantificerede resultater i partnerskabsprogrammerne, at alle partnerskabsaftaler og programmer så vidt muligt omfattes af fælles resultatindikatorer, og at resultatreserven så vidt muligt baseres på disse fælles resultatindikatorer.

I forhold til gennemførelsen af EU-strategien anbefaler Revisionsretten, at Kommissionen foreslår lovgiver, at de politiske mål i EU-strategien afspejles i mål på EU-niveau, som igen omsættes til operationelle mål på medlemsstatsniveau og i programmer forvaltet af Kommissionen.

Revisionserklæringen

Revisionsretten giver for ottende år i træk en *positiv erklæring* vedrørende regnskabernes rigtighed, idet EU's regnskab i al væsentlighed giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og af resultaterne af transaktioner og pengestrømme.

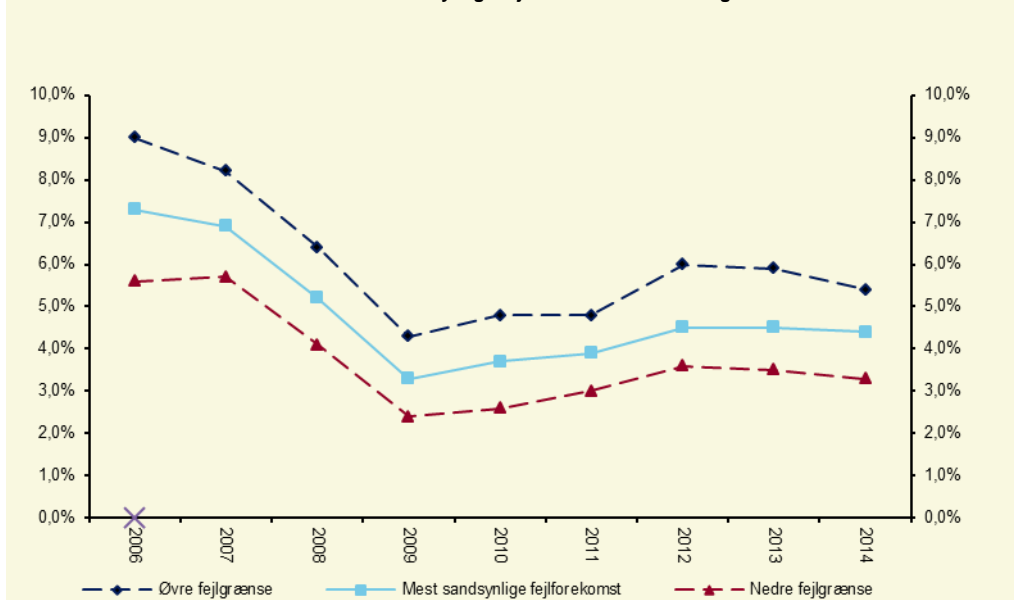
Med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed konkluderer Retten følgende:

- Retten afgiver en *positiv erklæring* vedrørende EU's egne indtægter samt betalinger og underliggende transaktioner på administrationsområdet, idet den estimerede fejlrate er under 2 pct.
- Retten giver en *negativ erklæring* om de underliggende betalinger på de øvrige 4 udgiftsområder, hvor fejlraten er højere end 2 pct. Dette drejer sig om ”konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse”, ”økonomisk, social og territorial samhørighed”, ”naturressourcer” samt ”et globalt Europa”.

Revisionsretten skønner på baggrund af revisionen, at den mest sandsynlige fejlrate som helhed ligger på niveau med sidste år, dog med et marginalt fald fra 4,5 til 4,4 pct., jf. figur 1 nedenfor.

Figur 2

Revisionsrettens skøn vedr. den mest sandsynlige fejlføremkomst for EU-budgettet som helhed: 2006-2014

Anm.: De anslåede fejlføremkomster for 2012-2014 er estimeret ud fra den nye fremgangsmåde til kvantificering af alvorlige fejl i forbindelse med offentlige indkøb

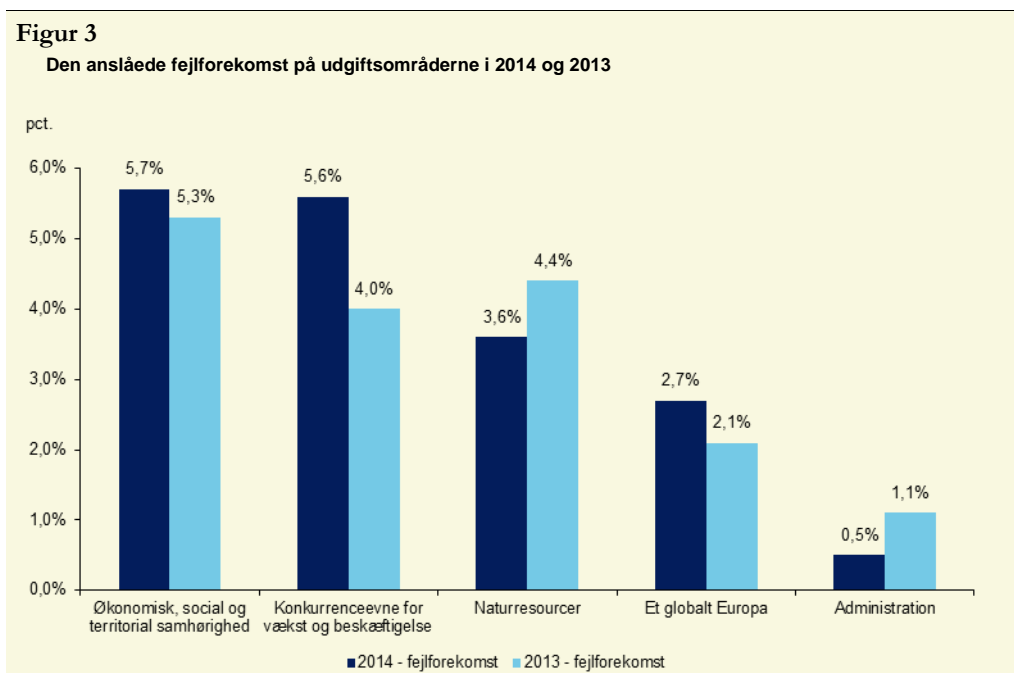
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014 (2015/C 373/23)

Det bemærkes, at Revisionsretten har ajourført sin metode vedr. beregningen af alvorlige fejl ved offentlige indkøb, hvilket har ført til en bagudrettet nedjustering af den samlede fejlrate i 2012 (0,2 procentpoint) og 2013 (0,3 procentpoint).

Faldet i fejlraten over tid, samt stabiliseringen de seneste tre år afspejler en overordnet forbedring i forvaltningen af EU's midler, hvor medvirkende faktorer bl.a. har været forbedringer i overvågnings- og kontrolforanstaltningerne samt regelforenkling. Revisionsretten konstaterer således også, at Kommissionen og medlemslandenes korrigerende foranstaltninger har haft en positiv indvirkning på fejlraten. Såfremt korrektionerne ikke var sket, ville fejlraten have været 1,1 procentpoint højere.

Fejlniveauet er dog fortsat over væsentlighedstærsklen, og Revisionsretten peger i årsrapporten på en række områder, hvor der er behov for at forbedre forvaltningen af EU-midler.

Som det fremgår af figur 2 konstaterer Revisionsretten de højeste fejlratere indenfor økonomisk, social og territorial samhørighed (5,7 pct.) og konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse (5,6 pct.), hvor der også er sket en stigning, mens der er sket et fald på området for naturressourcer til 3,6 pct. samt administration til 0,5 pct.²

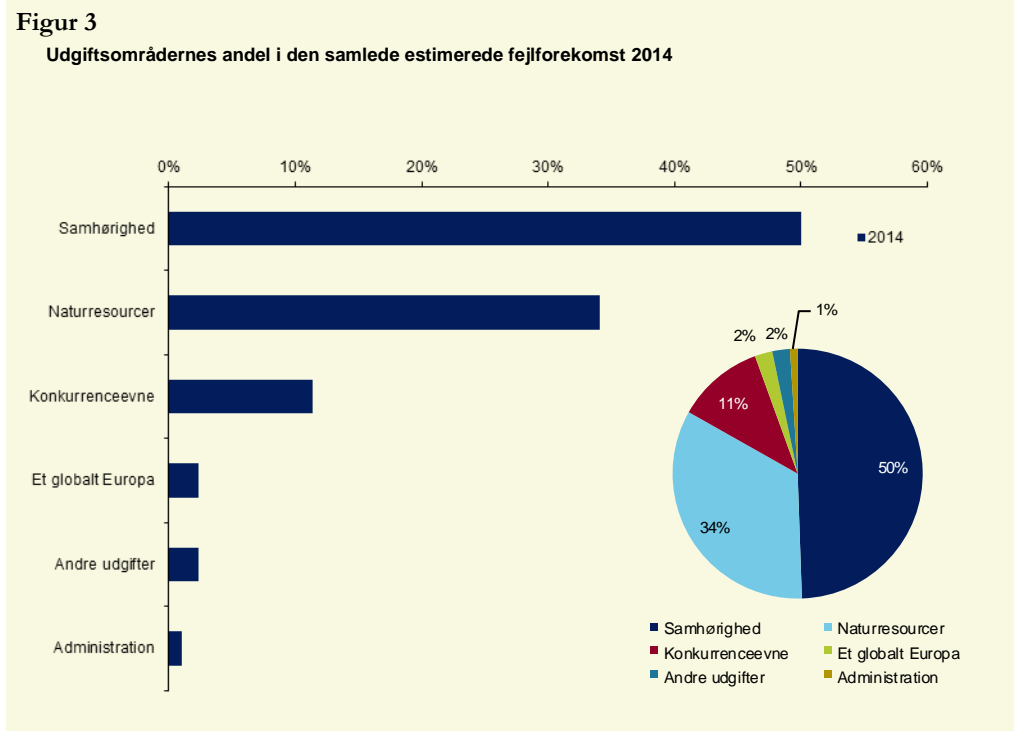

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014 (2015/C 373/23)

Udgiftsområder, hvor ansvaret for forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene har særlig stor betydning for den samlede fejlrate. Det drejer sig her om udgiftskategorierne økonomisk, social og territorial samhørighed samt

² Det bemærkes, at Revisionsretten har ændret strukturen i årsrapporten, således at udgiftsområderne nu afspejler budgettets udgiftskategorier. Revisionsretten har dog beregnet, hvad fejlratene med denne opdeling ville have været i 2013, hvilket muliggør sammenligning.

naturressourcer, som udgør EU's struktur- og landbrugspolitik. Disse udgifter udgør langt størstedelen af budgettet (ca.80 pct.) og forklarer sammenlagt 84 pct. af den samlede fejlrate, jf. figur 3.

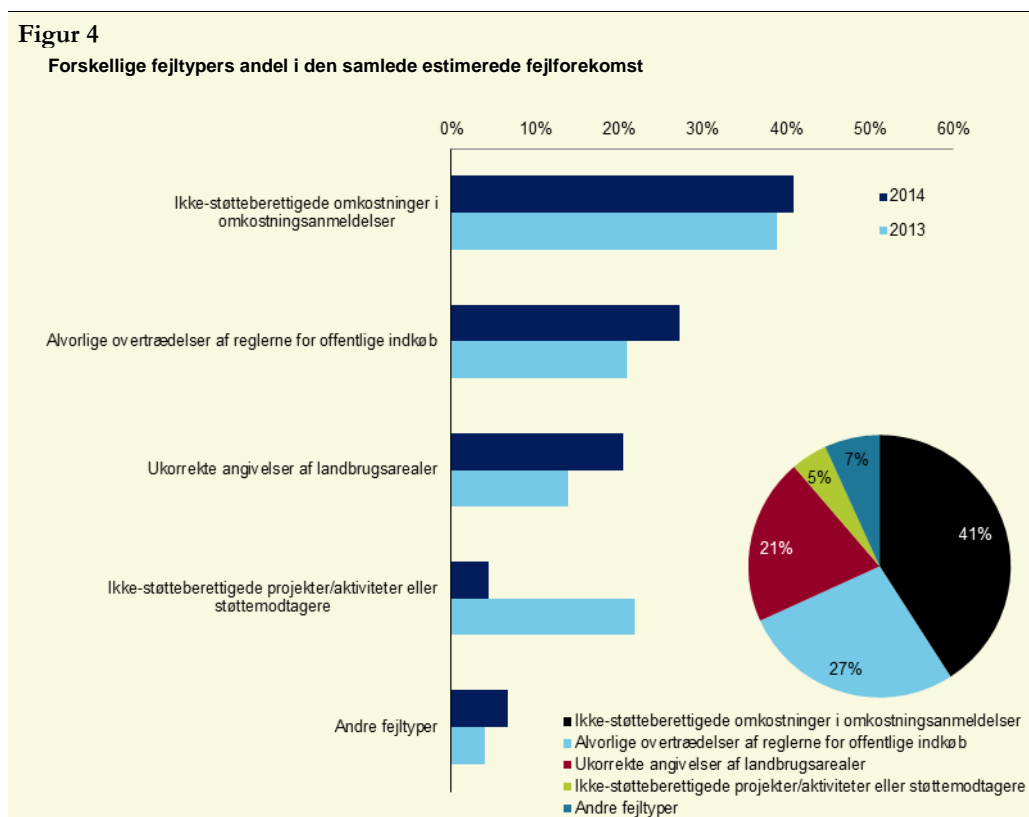
Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014 (2015/C 373/23)

Revisionsretten konstaterer dog også på tværs af udgiftskategorierne, at transaktionerne under direkte forvaltning, som eksempelvis forskningsprogrammerne, er lige så fejlbehæftede som transaktionerne under delt forvaltning. Den forskellige vægtning i den samlede fejlrate skyldes, at udgifterne til struktur og landbrugspolitik er højere.

Revisionsretten peger samtidig på en klar sammenhæng mellem *udgiftstyper* og fejlforekomst. Der sondres her mellem *godtgørelsesordninger*, hvor EU godtgør støtberettigede omkostninger til en støttemodtager på baggrund af en udgiftsanmeldelse, og *rettighedsordninger* hvor der ikke godtgøres bestemte udgifter, men midlerne udbetales, når visse betingelser er opfyldt. Revisionsretten anslår, at fejlforekomsten er dobbelt så høj for godtgørelsesordninger (5,5 pct.) som for rettighedsordninger (2,7 pct.).

Revisionsretten konkluderer således også på tværs af udgiftsområder, at en stor del af de fejlbehæftede transaktioner ville kunne være undgået, hvis Kommissionen, medlemslandenes myndigheder, eller de uafhængige revisorer havde udnyttet alle tilgængelige oplysninger.

Figur 4 viser de mest hyppige fejl konstateret af Revisionsretten, og hvor stor en del af den samlede fejlrate de enkelte fejkategorier forklarer.

Anm.: Under "Andre fejltypes" indgår også "Administrative fejl vedrørende naturressourcer", der tegner sig for 4,5 pct. af den samlede, anslåede fejlforekomst

Kilde: Årsberetning om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2014 (2015/C. 373/23)

De fejl, der typisk begås i forbindelse med godtgørelsesordninger, er ikke-støtteberettigede omkostninger i omkostningsanmeldelserne, alvorlige overtrædelser af reglerne for offentlige indkøb, samt ikke-støtteberettigede projekter/aktiviteter. Sammenlagt forklarer disse fejltypes 73 pct. af den samlede fejlrate og går igen på alle udgiftsområderne. Typiske fejl i rettighedsprogrammer er ukorrekt angivelse af landbrugsarealer, samt administrative fejl, der indvirker på betalingerne til landbrugerne.

Flere fejltypes går således igen på tværs af udgiftskategorierne, idet enkelte områdespecifikke karakteristika og anbefalinger fra Revisionsretten er værd at fremhæve fra de udgiftsområder som er væsentligt fejlbehæftede.

Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Dette udgiftsområde forvaltes hovedsageligt direkte af Kommissionen (90 pct. af udgifterne), hvor forskningsprogrammerne udgør 61 pct. af udgifterne. Det er således også fejlbehæftede transaktioner indenfor forskningsprogrammerne, der i form af forkert beregnede personaleomkostninger samt anmeldelse af ikke støtteberettigede omkostninger, forklarer 70 pct. af fejlraten på 5,6 pct. Manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb udgør dog også en væsentlig fejlkilde, som dog knytter sig til eksempelvis programmet for trans-europæiske netværk (TEN-T), Connecting Europe Faciliteten samt projekter i energisektoren. Revisionsretten bemærker, at fejlraten kunne have været 2,8 procentpoint lavere på dette udgiftsområde, såfremt alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt af Kommissionen.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen, at alle involverede myndigheder gør brug af alle disponible oplysninger for at forhindre eller korrigere fejl, før der udbetales godtgørelse.

Det bemærkes af Revisionsretten, at Horisont 2020 – forskningsprogrammet for perioden 2014-2020 – er udformet med henblik på at omfatte flere små og mellemstore virksomheder samt nye støttemodtagere. Dette medfører en risiko for flere fejl til trods for en væsentlig indsats for at forenkle reglerne.

Revisionsretten anbefaler derfor Kommissionen, at der udarbejdes en hensigtsmæssig strategi for risikostyring og kontrol i forbindelse med Horisont2020.

Økonomisk, social og territorial samhørighed

Udgiftsområdet består af regional- og bypolitikken (Regionalfonden og Samhørighedsfonden), som udgør 80 pct. af udgifterne, og beskæftigelse og sociale anliggender (bl.a. Socialfonden), der tegner sig for de 20 pct. Udgiftsområdet er det mest fejlbehæftede område med en fejlrate på 5,7 pct., hvor særligt regional- og bypolitikken er fejlbehæftet og forklarer ca. 88 pct. af fejlraten på området. Udgiftsområdet som helhed forklarer halvdelen af den samlede fejlrate.

Fejl i offentlige indkøb er den største kilde til fejl og forklarer næsten halvdelen af fejlraten på dette udgiftsområde. Særligt for samhørighedsområdet er, at regional- og bypolitikken er det eneste område, hvor brud på statsstøtteregler udgør en væsentlig fejlkilde, idet den forklarer 21,2 pct. af områdets fejlrate. Revisionsretten bemærker desuden, at en stor del af de revisionsmyndigheder, der kontrollerer de operationelle programmer ikke udførte en fyldestgørende kontrol vedr. statsstøtteregler. Revisionsretten konstaterer samtidig, at hvis alle tilgængelige oplysninger var blevet brugt til at forhindre eller korrigere fejlene, ville fejlforekomsten have været 1,6 procentpoint lavere på samhørighedsområdet.

Særligt for beskæftigelse og sociale anliggender gør det sig gældende, at udvælgelse af ikke-støtteberettigede projekter og/eller støttemodtagere udgør en fejlkilde, men også offentlige indkøb og ikke-støtteberettigede omkostninger udgør fejlkilder.

Revisionsretten bemærker desuden, at der er mindre tendens til fejl i de projekter under socialfonden, hvor der anvendes forenklede omkostningsordninger (faste beløb, faste satser og standardsatser).

Revisionsretten anbefaler i hovedtræk følgende på samhörighedsområdet:

Kommissionen anbefales at gennemføre en analyse af de nationale støtteberettigelsesregler med henblik på at vejlede medlemslandene om, hvordan de kan forenkle reglerne. Medlemslandene opfordres samtidig til i videst muligt omfang at gøre brug af de forenklede omkostningsordninger.

Kommissionen opfordres desuden til at styrke kontrolsystemet for revisionsmyndighederne ved at sikre sig, at de kontrollerer overholdelsen af reglerne for offentlige indkøb og statsstøttere reglerne på passende vis.

Forvaltningsmyndighederne i medlemslandene anbefales desuden at intensivere bestræbelserne på at afhjælpe svaghederne i kontrollerne på medlemsstatsniveau (første niveau).

Til baggrund kan det oplyses, at ingen danske projekter og programmer har været del af Revisionsrettens grundlag for årsberetningen for 2014. Den danske revisionsmyndighed for Regional- og Socialfonden har i sin årsberetning for 2013-14 beregnet fejlratet under 1 pct. for begge fonde.

Naturressourcer

Udgifterne til den fælles landbrugspolitik, den fælles fiskeripolitik og miljøforanstaltninger er dækket af dette udgiftsområde. Den Europæiske Garantifond for Landbruget (Garantifonden) tegner sig for 78 pct. af udgifterne i kategorien, mens 20 pct. af udgifterne kanaliseres gennem Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter (Landdistriktsfonden).

Revisionsretten konstaterer, at der er stor forskel på fejlmønster og fejltyper mellem Garantifonden og Landdistriktsfonden og fejlraten for sidstnævnte er således 6,2 pct.³, mens den for Garantifonden er 2,9 pct. Til trods for at transaktionerne under Landdistriktsfonden er mere fejlbehæftet end transaktionerne under Garantifonden, så forklarer Garantifonden 63 pct. af fejlraten, mens udvikling af landdistrikter, miljø, klimainsats og fiskeri forklarer 37 pct. af fejlraten på området.

³ Miljø, klimainsats og fiskeri er ligeledes omfattet af denne opgørelse.

For udvikling af landdistrikter, miljø, klimaindsats og fiskeri er det ligesom på samhørighedsområdet manglende støtteberettigelse for projektet, modtageren eller udgiften, der forklarer mest, mens manglende overholdelse af forpligtelser til at drive miljøvenligt landbrug betyder meget for dette specifikke område. Dertil kommer, at brud på regler om offentlige indkøb og for høj angivelse af støtteberettigede hektarer forklarer en mindre del af fejlraten.

For Garantifonden er det derimod en for høj angivelse af støtteberettigede hektarer, der forklarer mest (28 pct.), mens overtrædelse af krydsoverensstemmelseskrav og administrative fejl hver forklarer 15 pct.

Revisionsretten bemærker, at de nationale myndigheder havde tilstrækkelige oplysninger til at forhindre, opdage eller korrigere fejl i et omfang der ville have betydet en 3,3 procentpoint lavere fejlrate for dette udgiftsområde.

Revisionsretten anbefaler på baggrund af revisionen bl.a. følgende:

For Landdistriktsfonden anbefales Kommissionen at træffe foranstaltninger til, at styrke medlemslandenes handlingsplaner for afhjælpning af de hyppigt forekommende fejl.

Vedrørende Garantifonden anbefales medlemslandene at gøre en yderligere indsats for at sikre, at de relevante databaser indeholder pålidelige og ajourførte oplysninger om landbrugsarealerne. Det anbefales yderligere, at alle tilgængelige oplysninger anvendes i forbindelse med den administrative kontrol.

Til baggrund kan det bemærkes, at Revisionsretten i sin årsrapport har behandlet stikprøver fra 17 medlemsstater for så vidt angår garantifonden – heriblandt Danmark. Her er bemærkninger til opgørelsen af antallet af støtteberettigede hektar samt manglende overholdelse af fristerne for indberetning af dyrebevægelser. Hvad angår landdistriktsfonden har ingen danske projekter eller programmer været omfattet af Revisionsrettens rapport. Den danske revisionsmyndighed har for både landdistriktsfonden og garantifonden beregnet fejlrate på under 1 pct. i regnskabsåret 2014.

Et globalt Europa

Denne udgiftskategori udgør udgifterne til EU's udenrigspolitik er og forvaltes direkte af Kommissionen. Udgiftsområdet tegner sig alene for 2 pct. af den samlede fejlrate, men er steget fra 2,1 pct. i 2013 til 2,7 pct. i 2014.

Ikke støtteberettigede udgifter samt ikke-leverede tjenesteydelser, bygge og anlægsarbejder og varer er de største fejlkilder på dette udgiftsområde.

Revisionsretten anbefaler på dette område Kommissionen at opstille procedurer for intern kontrol for at sikre, at forfinansieringsbetalinger afregnes på grundlag af faktisk påløbne udgifter samt at styrke den forudgående kontrol af tilskudsaftaler.

Revisionsretten anbefaler desuden helt overordnet, at Kommissionen analyserer områder med vedvarende høje fejlforekomster og vurderer mulighederne for at reducere fejlene og sætte fokus på resultater i midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme.

Udkast til Rådets henstilling

Udkastet til Rådets henstilling indeholder Rådets bemærkninger til alle kapitlerne i Revisionsrettens årsrapport, samt kommentarer til Revisionsrettens rapport om agenturer og fællesforetagender.

Hovedfokus i henstillingen ligger på de konklusioner og anbefalinger fra Revisionsretten, der knytter sig til gennemførelsen af EU-budgettets store udgiftsprogrammer samt indtægter, som er omfattet af revisionserklæringen. Opnåelse af resultater med EU-budgettet, samt budgetmæssig og økonomisk forvaltning, som ikke er omfattet af revisionserklæringen er dog ligeledes centrale i årsrapporten og henstillingen.

Revisionserklæringen

I et generelt afsnit om revisionserklæringen byder Rådet i udkastet til henstilling Revisionsrettens positive erklæringer om regnskabet og de underliggende transaktioner vedr. indtægter velkommen.

Derimod kritiseres den stadig høje samlede fejlrate. Der peges på, at kvaliteten af kontrollerne i medlemslandene og Kommissionen bør forbedres. Det understreges dog, at der skal være en balance mellem risikoen for fejl og de administrative byrder nationale administrationer og støttemodtagere underlægges. I den forbindelse opfordres der til større grad af gennemsigtighed og erfaringsudveksling for at finde den rette balance i kontrolsystemerne.

Rådet bemærker ligeledes, at høje fejlrate ikke knytter sig til udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemslandene og opfordrer Kommissionen til at gennemføre en grundig analyse af de områder, hvor fejlratene er højst.

Rådet bakker her også op om Kommissionens brug af forebyggende og korrigerende foranstaltninger, som eksempelvis finansielle korrektioner.

Opnåelse af resultater med EU-budgettet

Rådet hilser generelt Revisionsrettens fokus på et mere resultatorienteret budget velkommen. I udkastet til henstilling stiller Rådet sig positiv overfor Kommissionens fremskridt med at skabe et mere resultatorienteret budget og understreger vigtigheden af transparens i overvågningen af brugen af EU-midler.

Rådet støtter samtidig Revisionsrettens konklusioner om, at der er behov for yderligere fremskridt for at skabe en effektiv ramme om resultatmåling, rapportering og styring.

Rådet betragter resultatvurdering som et vigtigt element i en sund økonomisk forvaltning af EU-midler og forpligter sig til, at gå konstruktivt ind i dialogen om et resultatorienteret budget i forbindelse med midtvejsevalueringen af MFFen.

Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Rådet kritiserer i udkastet til henstilling, at fejlraten på dette udgiftsområde er steget og opfordrer Kommissionen til at øge indsatsen for at finde de bagvedliggende årsager.

Kommissionen opfordres til, at udnytte alle muligheder for simplificering under Horizon2020 programmet, ligesom Rådet opfordrer til, at kontrollerne ved udbetaling styrkes.

Økonomisk, social og territorial samhørighed

Rådet kritiserer i udkastet, at fejlraten på området er steget. Medlemslandene opfordres til fuldt at udnytte de muligheder for forenkling i udbetaling af støtte, som udgiftsprogrammerne 2014-2020 giver mulighed for.

Under regionalpolitikken opfordrer Rådet Kommissionen til at styrke fokus på de største fejlkilder, herunder udbudsregler og statsstøtteregele, ligesom der for hele udgiftsområdet opfordres til fortsat stringent brug af finansielle korrektioner.

Rådet opfordrer kraftigt til, at der gøres en ekstra indsats for at adressere svagheder i medlemslandenes kontroller. Kommissionen og medlemslandene opfordres derfor til åbenhed og erfaringsudveksling vedr. best practice.

Naturressourcer

Rådet ser med tilfredshed på, at fejlraten på dette udgiftsområde er faldet, idet det dog stadig beklages, at fejlraten er over væsentlighedstærsklen.

Rådet støtter op om Revisionsrettens anbefaling om, at forbedre nøjagtigheden af registreringer i markidentifikationssystemet. Da dette har været en kilde til fejl over flere år, opfordres Kommissionen til, at analysere de bagvedliggende årsager med henblik på evt. forenklingstiltag.

Et globalt Europa

Rådet beklager stigningen i fejlraten på dette udgiftsområde og opfordrer Kommissionen til at forbedre kontrollerne under hensyntagen til omkostningseffektivitet.

Administration

Rådet ser med tilfredshed på den faldende fejlrate på dette udgiftsområde, men beklager dog at Revisionsretten har fundet svagheder i administrationen hos enkelte institutioner, herunder Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

4. Europa-Parlamentet holdning

Europa-Parlamentets budgetkontroludvalg blev præsenteret for Revisionsrettens årsrapport den 10. november 2015, men har endnu ikke udtalt sig, idet Rådets dechargehenstilling indgår som en del af Parlamentets beslutningsgrundlag. Parlamentet forventes at træffe beslutning om afgivelse af decharge på plenarforsamlingen i april.

5. Nærhedsprincippet

Dechargeproceduren vedrørende Kommissionens gennemførelse af EU-budgettet foretages på EU-niveau. Regeringen skønner derfor, at sagen er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Sagen har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets behandling af årsberetningen har hverken statsfinansielle, erhvervsøkonomiske eller samfundsøkonomiske konsekvenser

8. Høring

Rigsrevisionen er som national revisionsinstitution samarbejdspartner for Revisionsretten jf. Lissabon-traktatens artikel 287, stk. 3. Dette indebærer, at Rigsrevisionen altid deltager ved Rettens revisionsbesøg i Danmark, ligesom alt korrespondance med Retten foregår gennem Rigsrevisionen.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådets henstilling vedtages med kvalificeret flertal og det fornødne flertal forventes at være tilstede.

Der er et generelt ønske i Rådet om, at se en nedbringelse af fejlraten, ligesom der er generel enighed om, at EU-budgettet skal skabe resultater. Der er imidlertid forskellige tilgange til, hvilke midler, der skal tages i brug og hvor ambitiøs en dagsorden Rådet skal sætte.

En mindre gruppe lande i Rådet arbejder sammen med Danmark om at få indarbejdet konkrete tiltag i henstillingen med henblik på en revisionserklæring med færre forbehold. Dette omfatter bl.a. behovet for forenkling, transparens, bedre kontroller på medlemsstatsniveau samt en ambitiøs dagsorden, når det kommer til at skabe resultater med EU's budget.

På den anden side er der dog en større gruppe lande, som i højere grad ønsker at bevare status quo og generelt er påpasselige med at pege på medlemslandenes ansvar i budgetgennemførelsen. Denne gruppe lande er desuden bekymrede for, at et øget fokus på resultater vil få konsekvenser for fordelingen af midlerne.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen finder det tilfredsstillende, at Revisionsretten for ottende år i træk har kunnet give en positiv erklæring om regnskabernes rigtighed og dermed anser EU's regnskaber for at give et retvisende billede af indtægter og udgifter samt EU's finansielle stilling.

Regeringen finder det ligeledes tilfredsstillende, at Revisionsretten giver en positiv erklæring om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed vedrørende egne indtægter samt betalingerne på administrationsområdet.

Regeringen finder det derimod utilfredsstillende, at Retten har måttet afgive en negativ erklæring om betalingerne som helhed, idet den samlede fejlrate ligger over væsentlighedstærsklen på 2 pct. på udgiftsområderne ”konkurrence for vækst og beskæftigelse”, ”økonomisk, social og territorial samhørighed”, ”naturressourcer” samt et ”globalt Europa”.

Regeringen anerkender, at forvaltningen og kontrollen med EU-budgettet er en meget kompliceret opgave. Dette har gennem årene medvirket til at vanskeliggøre en tilfredsstillende implementering af budgettet. Det bemærkes, at kompleksiteten resulterer i fejl både på områder forvaltet direkte af Kommissionen og på de udgiftsområder, hvor forvaltningen er delt mellem medlemslandene og Kommissionen.

Det er en prioritet for regeringen, at der arbejdes hen imod en revisionserklæring med færre forbehold. Det er i det lys positivt, at fejlraten har stabiliseret sig efter nogle år med mindre stigninger.

Regeringen mener, at der påhviler både Kommissionen og medlemslandene et ansvar for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af budgettet. Regeringen lægger derfor vægt på, at alle tilgængelige instrumenter benyttes i arbejdet henimod en mere retvisende gennemførelse af EU's budget. Det noteres derfor også med tilfredshed, at indsatsen med at foretage finansielle korrektioner overordnet set har haft en positiv effekt på den estimerede fejlrate.

Regeringen bemærker dog, at det er vigtigt, at Kommissionen fokuserer sin indsats på udgiftsområder (og medlemslande), hvor der konstateres fejlrater væsentligt højere end 2 pct. Der må i den forbindelse også overvejes, at krav om stadig mere kontrol hænger sammen med øgede administrative byrder.

Det er derfor ligeledes en prioritet for regeringen, at der fokuseres på de bagvedliggende årsager til kompleksiteten og at der arbejdes henimod enklere regler, som vil lette administrationen for både myndigheder og støttemodtagere.

Det bemærkes i øvrigt, at den estimerede fejlrate ikke kan fortolkes som tegn på svig mod EU-budgettet. Fejl opstår, når støttemodtagere ikke overholder reglerne, mens der ved svig er tale om en forsætlig vildledning, som først kan kvalificeres som svig efter en retlig procedure.

Det er regeringens opfattelse, at en helt central del af en tilfredsstillende gennemførelse af EU-budgettet er, at der skabes resultater, og at disse resultater understøtter de overordnede mål, der sættes politisk. Det er derfor vigtigt for regeringen, at der opretholdes fokus på at skabe rammerne om et resultatorienteret system, som i højere grad fokuserer på resultater og effekt af EU's projekter.

I forhandlingerne har regeringen derfor arbejdet for at der i forbindelse med midtvejsevalueringen af MFF'en sættes fokus på, at forbedre rammerne for en resultatbaseret kultur i gennemførelsen af EU-budgettet. Dels med det formål at udvikle en solid ramme for resultatrapportering med henblik på overvågning og resultatstyring på et aggregeret niveau og dels for at øge fokus på resultater i projektudvælgelsen, herunder EU-merværdi og behovsanalyser.

Med henblik på at understøtte initiativer til nedbringelse af fejlraten har regeringen særligt arbejdet for, at der fokuseres på de underliggende årsager til fejlene, både under direkte og delt forvaltning, ligesom forenklende tiltag er blevet understreget. Samtidig har regeringen understreget behovet for øget kvalitet i kontrollerne på første niveau under hensyntagen til omkostningseffektivitet, ligesom indsatsen for ikke at skabe unødige kontrollag for støttemodtagerne er blevet fremmet.

Dertil kommer, at regeringen har understreget vigtigheden af Kommissionens forebyggende og korrigerende foranstaltninger i form af eksempelvis suspension af udbetalinger, sanktioner og finansielle korrektioner.

Det er regeringens opfattelse, at de danske synspunkter i vid udstrækning er afspejlet i Rådets henstilling. Regeringens finder det på den baggrund hensigtsmæssigt, at man fra dansk side tilslutter sig Rådets henstilling og anbefalingen om, at Europa-Parlamentet giver decharge til Kommissionen for budgetgennemførelsen i 2014.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om Revisionsrettens årsberetning for 2014 har tidligere været forelagt FEU til orientering forud for mødet i ECOFIN den 8. december 2015.

Dagsordenspunkt 6: Retningslinjer for EU-budgettet i 2017

1. Resume

Rådet vil i lighed med tidligere år drøfte samt vedtage rådskonklusioner om Rådets prioriteter for EU's budget i 2017. Rådet ventes at opfordre Kommissionen til at sikre en balance mellem respekt for allerede indgåede forpligtigelser og hensynet til at kunne finansiere uforudsete udgifter. Regeringen agter at tilslutte sig det foreliggende udkast til retningslinjer for EU's 2017-budget.

2. Baggrund

Rådet vil have en drøftelse af Rådets prioriteter for næste års budget, således at disse kan fremføres i god tid, før Kommissionen fremlægger sit budgetforslag for 2017.

EU-landene forventes at kunne opnå enighed om konklusionerne på Rådsmødet den 12. februar 2016.

3. Formål og indhold

I lyset af de mange uforudsete begivenheder i 2015 - senest i forbindelse med migrationskrisen – forventes det, at Rådet vil lægge vægt på, at EU's budget for 2017 er i stand til at håndtere uforudsete udgifter. På den baggrund skal den flerårige finansielle ramme overholdes med tilstrækkelig margen i hver udgiftskategori, der skal ske en retvisende og realistisk budgettering, og der skal prioriteres blandt EU's formål.

Fra Rådets side forventes der samtidig at blive lagt vægt på, at EU-budgettet respekterer allerede indgåede forpligtigelser, og at EU-budgettet målrettes investeringer, der kan bidrage til at fremme vækst og beskæftigelse.

Det forventes endvidere, at Rådet vil minde Kommissionen om, at medlemslandene i deres nationale budgettering udviser økonomisk tilbageholdenhed, og at EU-budgettet for 2017 derfor skal afspejle de konsolideringsbestrebelse, der finder sted i medlemslandene.

Rådet forventes også at opfordre Kommissionen til at forbedre sine prognoser, så medlemslandene har bedre muligheder for at forudsige deres bidrag til EU. Fsva. budgettets indtægtsside forventes Rådet at opfordre Kommissionen til at strømline processen for fremsættelsen af ændringsbudgetter og begrænse antallet til et absolut minimum. Det forventes også understreget, at Kommissionen har et ansvar for at overholde det aftalte budget.

Herudover forventes Rådet at komme med specifikke anbefalinger for en række konkrete områder relateret til 2017-budgettet, herunder:

Ledsagende dokumenter til forslag til EU's budget: Det forventes, at Rådet vil understrege vigtigheden af, at de forklarende dokumenter vedrørende blandt andet budgetteringsforudsætninger, som ledsager EU's budget for 2017, er så transparente, lettilgængelige og præcise som muligt.

Interinstitutionelt samarbejde: Rådet ventes at minde alle tre institutioner om, at det primære formål med forligsproceduren er at forhandle EU's budget for 2017 på plads. Det bør undgås at diskutere emner, der ikke direkte vedrører EU's 2017-budget.

Administration: Rådet forventes at opfordre EU-institutionerne til at reducere eller i det mindste ikke at forhøje de administrative udgifter. Det er også forventningen, at Rådet vil minde om, at alle institutioner er forpligtede til at reducere antallet af ansatte med 5 pct. mellem 2013 og 2017.

Agenturer: Det forventes, at Rådet i lighed med tidligere år vil understrege behovet for retvisende budgettering af bevillingerne til agenturer for at undgå tidligere års tendens til overbudgettering.

4. Europa-Parlamentets holdning

Ikke relevant.

5. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Ikke relevant.

7. Økonomiske konsekvenser

Rådets konklusioner har ingen statsfinansielle konsekvenser. De statsfinansielle konsekvenser af EU's budget for 2017 afhænger af det endelige budget, som forventes vedtaget i november/december 2016.

Rådets konklusioner medfører ikke samfundsøkonomiske, erhvervsøkonomiske eller administrative konsekvenser.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landene er overordnet delt i to grupper af lande. På den ene side lægger en gruppe af lande vægt på budgetdisciplin og sikring af tilstrækkelig margin til, at EU-budgettet kan finansiere uforudsete udgifter til fx migrationsindsatsen. På den anden side lægger en gruppe af lande vægt på, at bevillinger til samhørighedspolitikken prioriteres, da dette ses som en forudsætning for vækst og beskæftigelse.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen lægger afgørende vægt på overholdelse af de udgiftslofter, der er fastlagt i den flerårige finansielle ramme.

Fra dansk side lægges desuden stor vægt på,

- at der sikres en tilstrækkelig margin til uforudsete udgifter, således at ekstra udgifter til fx migrationsindsatsen kan håndteres inden for de fastsatte udgiftslofter.
- at budgettet for 2017 afspejler de konsolideringsbestræbelser, der finder sted i medlemslandene
- at EU-budgettets udgifter prioriteres til områder, der skaber europæisk merværdi

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 7: Arbejdet i højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter

1. Resume

En del af aftalen om EU's flerårige finansielle ramme (MFF) for 2014-2020 var oprettelsen af højniveaugruppen for EU's Egne Indtægter (High Level Group on EU's Own Resources – HLGOR) efter krav fra Europa-Parlamentet. Det fremgår af en fælles erklæring, at HLGOR har som formål at komme med anbefalinger til forbedringer af EU's nuværende indtægtsystem, så det bliver mere simpelt, retfærdigt, transparent og demokratisk forankret.

Formanden for højniveaugruppen Mario Monti ventes på ECOFIN d. 12. februar at afrapportere fra arbejdet i HLGOR, samt at præsentere diskussionsemner for den kommende konference for EU-landenes nationale parlamenter. Diskussionsemnerne kendes ikke på nuværende tidspunkt.

På baggrund af drøftelserne ved konferencen for EU-landenes parlamenter ventes højniveaugruppen at fremsætte konkrete anbefalinger til revision af EU's indtægtsystem i løbet af 2016. Kommissionen vil herefter afgøre, hvorvidt der skal fremsættes et forslag til revision af det nuværende indtægtsystem som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme efter 2020. Kommissionens forslag til EU's næste flerårige finansielle ramme skal senest fremsættes i 2018.

Regeringen forventes at kunne tage afrapporteringen til efterretning, og ser frem til, at de nationale parlamenter inddrages i drøftelsen af konkrete forslag til revision af EU's indtægtsystem.

2. Baggrund

Kommissionen og Europa-Parlamentet ønskede ifbm. de seneste MFF-forhandlinger at tildele EU reelle egne indtægtskilder, herunder en EU-moms og en finansiell transaktionsskat, hvor en del af provenuet skulle tilfalde EU's budget. Dermed ville EU-budgettets udgiftsniveau næsten være uafhængigt af bidrag fra medlemsstaterne. Kommissionen og Europa-Parlamentet ønskede desuden at afskaffe de korrektioner, som en række lande modtager i deres nationale EU-bidrag.

Der var fra Rådets side ikke et generelt ønske om en større reform af EU's indtægtsystem. Kompromisset blev derfor, at nedsætte en højniveaugruppe, som skal komme med forslag til gangbare og retfærdige forbedringer af det nuværende indtægtsystem. Højniveaugruppen fik til opgave at præsentere en første vurdering inden udgangen af 2014. Den første vurdering blev offentliggjort d. 17. december 2014, og blev præsenteret på ECOFIN d. 17. februar 2015.

I den første rapport blev EU's nuværende indtægtsystem og tidligere reformforsøg gennemgået. Rapporten oplistede herudover en række brede kriterier, som en evt. kommende reform af indtægtsystemet vil skulle tage højde for. Kriterierne dækkede over retfærdig byrdefordeling, efficiens, transparens, EU-

merværdi, demokratisk legitimitet, subsidiaritetsprincip, stabilitet og begrænsning af politiske transaktionsomkostninger.

Højniveaugruppen for EU's egne indtægter er nedsat på baggrund af Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring herom i aftalen om EU's flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (11658/13 – Joint Declaration on Own Resources).

3. Formål og indhold

Formanden for højniveaugruppen Mario Monti ventes på ECOFIN d. 12. februar at afrapportere fra gruppens arbejde hidtil, samt at præsentere diskussionsemner for en kommende konference, hvor de nationale parlamenter vil have mulighed for at drøfte højniveaugruppens hidtidige arbejde. Det nederlandske formandskab har annonceret, at konferencen afholdes i juni 2016.

Diskussionsemnerne for konferencen kendes ikke på nuværende tidspunkt. Det forventes, at diskussionsemnerne vil ligge i forlængelse af de principperne, som højniveaugruppen skitserede i den første vurdering, der blev offentliggjort d. 17. december 2014. Dvs. retfærdig byrdefordeling, efficiens, transparens, EU-merværdi, demokratisk legitimitet, subsidiaritetsprincip, stabilitet og begrænsning af politiske transaktionsomkostninger.

På baggrund af de nationale parlamenters drøftelse af højniveaugruppens hidtidige arbejde ventes højniveaugruppen at offentliggøre en rapport med konkrete anbefalinger til revision af EU's indtægtssystem ultimo 2016. Kommissionen vil herefter afgøre, hvorvidt der skal fremsættes et forslag til revision af det nuværende indtægtssystem som led i Kommissionens forslag til den næste flerårige finansielle ramme efter 2020. Kommissionens forslag til EU's næste flerårige finansielle ramme skal senest fremsættes i 2018.

4. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning kendes endnu ikke.

5. Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om en sag i relation til EU's indtægter, kan det kun behandles på EU-niveau. Sagen vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og lovgivningsmæssige konsekvenser

Afrapporteringen fra højniveaugruppens arbejde har ikke konsekvenser for dansk ret. Konkrete anbefalinger som følger af højniveaugruppens arbejde vil dog sandsynligvis indgå i Kommissionens forslag til EU's flerårige finansielle ramme efter 2020. Dette kan få konsekvenser for dansk ret, herunder særligt ordningen for EU's egne indtægter.

7. Økonomiske konsekvenser

Af rapporteringen fra højniveaugruppens arbejde har ikke direkte økonomiske konsekvenser for Danmark. Vedtages højniveaugruppens kommende konkrete anbefalinger til revision af EU's indtægtssystem, kan det dog få betydelige statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Det er også muligt, at højniveaugruppens kommende anbefalinger kan medføre samfundsøkonomiske og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dette kan dog ikke præciseres nærmere på nuværende tidspunkt, da udfaldet af Højniveaugruppens arbejde ikke kendes. Regeringen vil tage nærmere stilling hertil, når anbefalingerne foreligger.

8. Høring

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

EU-landenes holdning til af rapporteringen fra højniveaugruppens arbejde kendes ikke på nuværende tidspunkt.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser generelt højniveaugruppens arbejde velkommen.

Regeringen forventer at kunne tage af rapporteringen fra højniveaugruppens formand Mario Monti til efterretning.

Endelig ser regeringen frem til, at de nationale parlamenter involveres i drøftelserne om en reform af EU's indtægtssystem, idet regeringen bl.a. finder, at det kan være nøglen til en retfærdig og gangbar reform af EU's nuværende indtægtssystem.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Højniveaugruppens første rapport blev forelagt Folketingets Europaudvalg d. 5. februar 2015 til orientering.